

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel - Cod. Reuchlin 1

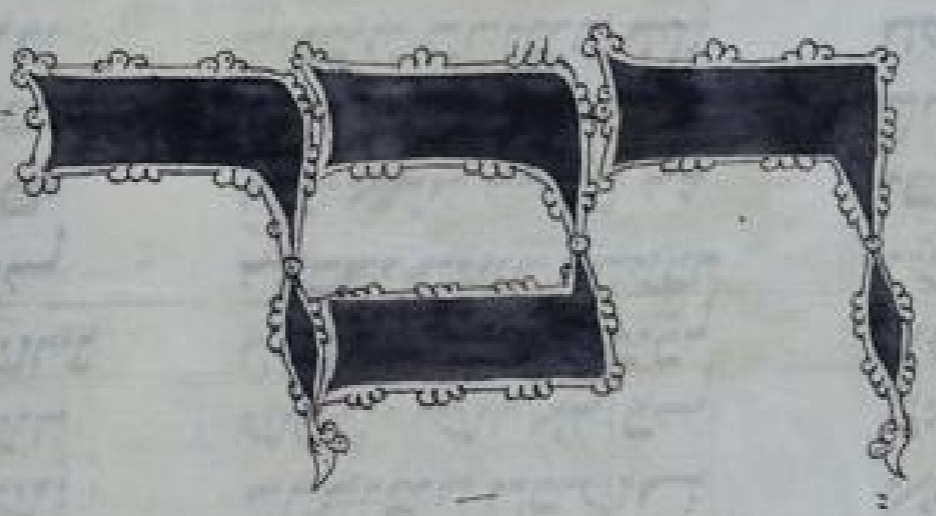
[S.l.], [12. Jahrh./13. Jahrh.]

Hos 1 (Dvar)

[urn:nbn:de:bsz:31-100895](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-100895)

יבכ אלפים רבותים . ברוך ארנו יום יום . אמר ארנו מוסרן . במקלות ברכו אלהים ארנו . סמליות הארץ שיהו אלהים . במלך סודין
 יום . ביום יבכ . יזנה ארנו . כישן ארנו . והטוב לשכוננו . חגני ארנו . שמח נפש . אהב ארנו . באלהים ארנו . כל יום . ארנו . יאמרו

אל פאת נצב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על חים הנ
 הגדול וזאת הארץ אשר תפילו מצחלה לשבטי ישראל ואלה מחלה
 30^m מחלקתם נאם ארני יהוה ואלה תינצאות העיד מפאת
 נפוז חמיש מאות וארבעת אלפים מדה ושערי העיד על שמוות שבטי
 ישראל שערים שלשה נפונה שער ראובן אחר שער יהודה אחר
 שער לוי אחר ואל פאת קדימה חמיש מאות וארבעת אלפים וש
 ושערים שלשה ושער יוסת אחר שער בנימן אחר שער דן אחר
 ומפאת נצב חמיש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה ש
 שער שמשון אחר שער יששכר אחר שער זבלון אחר ומפאת ימיה
 חמיש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גר אחר שער
 אשר אחר שער נפתלי אחר סבוב שבנה עשר אלה ושם העיד מי
 מיום יהוה שפיה

עוד מעט ופקודי
 את דמי יזרעאל
 על בית יהוה והטעם
 ממלכות בית ישראל
 והיה ביום ההוא וה
 ושבדתו את קשת
 ישראל בעמק יז
 יזרעאל וההר עוד
 ותלר בת ויאמר לו

חושע לך קח לך אז
 אשת זענים וילרי
 זענים כי זנה תזנה
 הארץ מאחרי יהוה
 וילר ויקח את גמדי
 בת רבלים ותחר
 ותלר לו בן ויאמר
 יהוה אליו קרא ש
 שמו יזרעאל כי

יהוה אשר היה אל
 חושע בן בארי בן
 בימי עזיה יזתם
 אחז יחזקיה מלכו
 יהודה ובימי ירבעם
 בן יואש מלך ישו
 ישראל תחלת דבר
 יהוה בהושע
 ויאמר יהוה אל

ואה ארנו אלים . רחום ומנון . איך חסידך . ויחי נפש . ארנו על . אם טרוב . ארנו שטיעה . ארנו בור . אל ארנו . יאמרו כל . דר ארנו .
 שמוע אלהינו . ארנו שטיעה ארנו סלחה . בר . ועתה איני אלהינו . ארנו בכל . עולם שטיע . בלה כל . בר . איכה יעוב . כיב ארנו .
 רני באלה . ראוי יז . בר . בילא יזנה . לעזוב . מייזה . רבת ארנו . אמא יול תול דקס . כרית לאלהינו . יאקום . יאדה . אל נא . רנה חזק . נסבל .

אמר כי ושמעתי... איש אשר לא יאמר... ויהי כי ידעה כי...

קרא שמה לא רה
רחמה כי לא אוסיף
עוד ארחם את בית
ישראל כי נשא י
אשה להם ואת
בית יהודה ארחם
והושעתיים ביהוה
אלהיהם ולא אוש
אוישיעם בקשרת
ובחרב וכמלחמה
בסוסים ובפרשים
והגמל את לא רה
רחמה ותהר ותלו
בו ויאמר קרא ש
שמו לא עמי כי
אתם לא עמי ואנני
לא אתיה לכם
והיה כי
מספר בני ישראל
מחול הים אשר
לא ימד ולא יספר
והיה במקום אשר
יאמר להם לא עמי
אתם יאמר להם בני
אל חי ונקבעו בני
יהודה ובני ישראל
יחדו ושמו להם רה
ראש אחר ועלה
מן הארץ כי גדול
יהי יוד עאל אמרו
לאחיהם עמי ולה

ולאחיהם רחמה
ריסי באמנם ריבו
כי היא לא אשה
ואנני לא איש
ותסר זעילה מפני
ונאפיה מבין
שדיה ופז אפשיטנה
ערמה והענתיה
ביום הולדה ושמי
ושמיה כמדבר
ושונה כארץ ציה
והמיה בצמאוי
ואת בניה לא ארחם
כי בני זנאים המה
כי זנה אמם הכי
הכישה הורתם כי
אמרה אלכה אחר
מאהבי נתני לחמי
ומימי צמרי ופשה
שמני ושקויי
לכו הנני שר
את דרכי בסירים
וגדרתי את גדרה
ונתיבתיה לא תמצא
ורדפה את מאהבה
ולא תשיג אתם
ובקשתם ולא תמצ
תמצא ואמדה אז
אלכה ואשובה אל
אישי הראשון כי
טוב לי אז מעתה

והיא לא ידעה כי
אנני נתתי לה הדג
והתירוש והיינור
ובסה הרבתי לה
וזהב עשו לבער
לכו אשוב ולקחתי
דגני בעתו ותירוש
במועדו והצלתי
צמרי ופשה לכה
לכסות את ערותה
ועתה אגלה את
נבלתה לעיני מא
מאהביה ואיש
לא יצלעה מידי
והשכתי כל משושה
חנה חרשה ושפתה
וכל מוערה והשנ
והשמתי גפני
והאנתה אשר אז
אמרה אתנה הפיה
לי אשר נתנו לי
מאהבי ושמתיים
ליער ואכלתם חז
חית השדה ופקוד
עליה אתימי הה
הבעלים אשר
תקטיר להם ותע
נמיה וחליתה ותלו
אחרי מאהביה וז
ואת שמה נאם
יהוה

וכפי לבית... וכל אשר את שמו... ויהי כי ידעה כי...

חלה על הים... אל יאלה ביה... העיד בשפה... על שמונת... שער יהודה... בעת אלמנתי... שער הווא... רים שלשה... אחד ופאת... דר צד אחד... ושם העיני

ויהי כן ויסעו יושבי כנען וישבו בני ישראל אל ארץ מצרים ויאמר להם יוסף ואלה שמות בני ישראל אשר באו אל מצרים ויאמר יוסף ואלה שמות בני ישראל אשר באו אל מצרים ויאמר יוסף ואלה שמות בני ישראל אשר באו אל מצרים

לט הנח אנכי מפני
 ספתיה והולפתיה
 המדבר ודברתי
 על לפה ונתתני לה
 את כלמיה משום
 ואת עמק עכור
 לפתח תקוה וענתו
 שפיה כימי צעורה
 זכום עלותה מא
 מארץ מצרים
 והירד
 ביום ההוא נאם
 יהוה תקראי אישי
 ולא תקראי לי עוד
 בעלי ויהסרת את
 שמות הכעלים כי
 מפיח ולא יזכרו
 עוד בשמים וזכרת
 להם ברית ביום
 ההוא עם חית הט
 השרה ועם עורת
 השמים ורמיש
 הארבה וקשרת
 וחרב ומלחמה
 אשכור מז הארץ
 והשכבתים לבסח
 וארשתיד לי לעז
 לעולם וארשתיד
 לי בצרק ובמשפט
 ובחסד וברחמימי
 וארשתיד לי כאמ

באמונה וידערת
 את יהוה
 ויהי ביום
 ההוא מענה נאם
 יהוה מענה ארץ
 השמים והם יענו
 את הארץ והארץ
 תענה את הרגו
 ואת התירוש ואת
 היצור והם יענו
 את יזרעאל ויהי
 חרעתיה לי בארץ
 ורחמתי את לא
 רחמה ואמרתי
 ללא עמי עמי
 אתה והוא יאמר
 אלהי
 ויאמר יהוה אל
 עוד לך אהב את
 אשה אהבת רע
 ומצאפת באהבת
 יהוה את בני יש
 וישראל והם פנים
 אל אלהים אחרים
 ואהבי אשישי
 ענבים ואפרה לי
 בחמישה עשר
 כסת וחמר שעה
 שערים ולתך שי
 שערים ואמר
 אליה ימים רבים

השכי לי לא תנני
 ולא תהיי לאישי
 וגם אני אלד כי
 ימים רבים ישבו
 בני ישראל ארץ
 מצרים וארץ שור
 וארץ זבח וארץ
 מצרעה וארץ אפר
 ותרפים אחר
 ישבו בני ישראל
 ובקשו את יהוה
 אלהיהם ואת
 מלכם ופחה אל
 יהוה ואל טובו
 באחרית הימים
 שמש
 ובר יהוה בני ישראל
 ישראל כירב
 ליהוה עם יושבי
 הארץ כי ארץ
 אמה וארץ חסד
 וארץ דעת אלהים
 בארץ אלה וסחש
 ורצח וגנב ונאח
 פריע ורמים כה
 כרמים נגשו על
 כן האכל הארץ
 ואמלל כל ישוב
 בה בחית השרה
 ובשעת השמים
 וגם רגו הים יאספו

וישבו כל בלואים ויסעו חזק ויהי כן ויסעו יושבי כנען וישבו בני ישראל אל ארץ מצרים ויאמר להם יוסף ואלה שמות בני ישראל אשר באו אל מצרים ויאמר יוסף ואלה שמות בני ישראל אשר באו אל מצרים ויאמר יוסף ואלה שמות בני ישראל אשר באו אל מצרים

והכתיב את יושבי העיר הזאת הנני מביא אל יהודה ואל כל בני ישראל וישבו ביהושלים וכל בני ישראל יושבו בירושלים וכל בני ישראל יושבו בירושלים וכל בני ישראל יושבו בירושלים

ישראל וכתב המלך
האויני כי לכם
המשפט כי פח
הייתם למי צפורה
ודשת פרושה על
המדר ושחטה טז
שטים העמיקו וי
ואני מדסר לכלב
אני ידעתי אפרים
וישראל לא נבחר
מיצו כי עתה הוציאת
אפרים נטמא יטז
ישראל לא יתנו ז
מעלליהם לשוב
אל אלהיהם כי
רוח זעזעם בקרבם
ואת יהודה לא ידעה
וענה גאון ישראל
בפניו וישראל
ואפרים יבטלו ז
בעונם כשל גם
יהודה עפם כי צי
כיצאנם ובקורם
לכו לבקש את
יהוה ולא ימצאו
הלז מהם ביהודה
בזרו כי נעים זרים
ילרו עתה יאכלם
חדש את חלקיהם
תקעו
שובר בגבעה חצי

יזכרו ועל הגבעות
יקטרנו תחת אלון
ולבנה ואלה כי טונ
צלה על כו תזניעה
בנתיכם וכלתיכם
הנאמנה לא אמרו
על בנתיכם כי תז
תזניעה ועל כלתיכם
כי הנאמנה כי הם
עם הזנות יפררו
ועם הקדשות יזנו
ועם לא יכזו ילכו
אם
זעה אתה ישראל
אל אשם יהודה וי
ואל הבאו הגלגל
ואל העלו בית און
ואל השבעו חי יהודה
כי כפרה סדרה סז
סדר ישראל עתה
ירעם יהוה ככבש
במרחב חכיר עיז
עצבים אפרים הז
הנח לו סדר סכאם
הזעה הזני אחיכם
קלזו מגניעה יערד
רוח אותה ככנמיה
ויבשו מיזכחותם
שמעו
זאת הכהנים והקז
והקשיבו בית יטז

אך איש אל ירב ז
ואל יזכח איש וע
ועמד כמדרכי כחו
ובשלה היום וכשל
גם גביא עמד לט
לילה ורמיתי אפרו
נרמיו עמי מבלי ז
הדעת כי אתה
הדעת מאסת ואי
ואמאסאר מכהו
לי והשפח תודר
אלהיד אשכח פנז
גם אני פרנס פז
חטא לי כנודם
בקלזו אמיד חטא
חטאת עמי יאכלו
ואל עונם ישאו
נפשו ויהיה כעם
ככחו ופקדתי עליו
דרכיו ומעל לז
אשיב לו ויאכלו ז
ולא ישבעו הזני
ולא יפרעו כי את
יהוה עזבו לשמדו
זנות ויז ותירדש ז
יקח לב עמי בעצו
ישאל ומקלו יגיד
לו כי רוח זעזעם
התעה ויהשי מא
מתחת אלהיהם
על ראשי ההרים

לא האסיפון לתת הכן כי גשה ברשע טשאח
יהאספסוח אשר כראן טלד שני ז
ויאניל פן כרו ז וישם המלך בארזוכיה
בלאט וקח יכל אשת חבר חטאים ויעדו לשואל לאמר
המלאכים ויפיו להשובת השנה ישמרו ז ויאמה שאול לרא כפני
הלמטה ויגו ליהו ויאמה אב רשמואל המלאכים אל כפירך כ כפסוד ז
כבאר ויבטלו רפאתי ויזנא

ושבו לי לא תעז
אחדי לאש
גם את אלהיהם
מיום רבם שבו
בני ישראל את
הלך ואין שרד
אין זכר ואין כו
בזננה ואין אפר
הדפים אדרי
שבו בני ישראל
בקשו את יהוה
אלהיהם ונתנו
מלכם וישאו
יהוה ואיש
באחרותיהם
דברי יהודה
שואל בית
יהוה עש
הארז בני
אמה ויא
אין דעה
אין ויא
רצח וזננה
לרשע ותניע
דמים נשפ
ותאכלו את
מבדל מיש
ה בזה השנה
עשות השמים
ב רתי השמים

רמב"ם על ככל
 כראוי בעת קריאת שלח רמב"ם
 כראוי כל הברכה ככה נעשה
 כראוי כל הברכה ככה נעשה
 וראוי כשרתי בי' עמון וראוי
 בראוי כי שתי' יעזר
 בארץ בארץ

ח' צערה ברמה הד
 חדישי בית אחי אחו
 אחריו בנימי' אפי'
 אפרים לשמה תהיה
 ביום תוכחה בשמי'
 בשבטי ישראל
 הודעתי נאמנה:
 הו' שרי יהודה כ'
 כמכירי גבול עליהם
 אשפור כמים ענז
 עברתי עשוק א'
 אפרים ר' ציז' מיט'
 משפט כי הואיל
 הדר אחרי צווי'
 ואני כעש לאפרים
 וברקב לבית יהודה
 וירא אפרים את
 חלו' ויהודה את
 מזרח וילך אפרים
 אל אשור וישלח
 אל מלך ירב ויהיה
 לא יוכל לדפא לנפ'
 ולא יגיה מכב' מי'
 מזרח כי אנכי כש'
 כשחל לאפרים:
 וככפיר לבית יהודה
 אני אני אטרה וי'
 נאלד אשא ואני:
 מי ציל אלך אשת'
 אל מקומי עד א'
 אשר יאשמו וכל

ובקשו פני בצר להם
 ויחזקו ויכרו ונשמו
 אל יהוה כי הוא ט'
 טרה וירפאנו יר' ד'
 ויחבשנו ויחינו מי'
 מימי' ביום השל'
 השלישי יקימונו:
 ונחיה לפניו ונרעה
 נרדפה לדעת את
 יהוה כשחר נבון:
 מי נאו ויבא כגשם
 לנו כמלקוש יודה
 ארץ מיה אעשה:
 לך אפרים מה אעז
 אעשה לך יהודה
 וחסרכם כענו כ'
 בקר וכטל משכני
 הדר עלכו חצבת'
 בנביאים הרגתם
 באמרי' מי ומשא'
 וכי שפטיך אור
 יצא: כי חסר הפעה
 ולא זכח ודעת י'
 אלהים מעלות ור'
 והמה כאדם עברו
 ברית שם בצרו בי:
 אל שר קרית פעלו
 אח עקבה מדם:
 וכחפי איש גרודים
 חבר כהנים דרך י'
 ירעו שכמה כי:

זכיה העשו' בכית
 ישראל ראיה ש'
 שער יריה שמו'
 זנות לאפרים נטי'
 גטמא ישראל וג'
 יהודה שת קצור
 לך בשו' שבות
 עמי:
 ברפא' לשרא'
 ונגלה עוז אפרים
 ודעות שמדחב:
 פעלו שחר ונגב:
 יבוא פטט ויהו'
 בחיז' וכל יאמר
 ללבכם כל דעתם:
 זכרתי עתה סכפת
 מעלליכם נד פני
 היו ברעתם ישמ'
 ישמחו מלד וכט'
 וככח שיהם שרי'
 כלם מצאמים נמי'
 תנור בערה מאמה
 ישבות מעור מל'
 מלגש בצק עד:
 חמיצתו יום מלש'
 החלו שרים חבת
 מיין משך ירו את
 לנינים כי קרבו:
 כתנור לכם בארם
 כל הלילה ישו אז
 אפיהם נקר הו'

השאלות בטרם תגלה דבר
 וראוי כי כה אמר יי' אלוקים
 השאלות ולא יהיה עוד לבית
 ויהי כהתם ונאש את אנ'
 ור' איהו ויכל את כותם
 וששאלתיך והעליתך
 וששאלתיך והעליתך
 וראוי כי כה אמר יי' אלוקים
 השאלות ולא יהיה עוד לבית
 ויהי כהתם ונאש את אנ'
 ור' איהו ויכל את כותם
 וששאלתיך והעליתך
 וששאלתיך והעליתך

במר כאש להכה
 כלם יחמו כתנור
 ואמר את שפטי
 כל מלכותם נפלו
 אז קרא בהם אל
 אפרים בעמים:
 הוא וכל אפרים
 הו' ענה מלי הפס'
 אמר וזרים כחו וה'
 הוא לא ידע וג'
 שיה ורקו בו והו'
 אידע ויענה גאו'
 שיה כפניו ולא
 שיה אל יהוה איה'
 איהוה ולא בקשו
 כחיות ויהי אפ'
 אפרים כיונה פוה'
 ארץ מי צרים:
 הוא אשור הלכו
 כאשר ילכו אפרים
 אפיש עליהם
 דשה בעות השנ'
 השנים אודרים
 אידים כשמי'
 דעתם
 או להם כי נג'
 נדו ממני שור:
 להם כי פשעו כי:
 ואנכי אפרים והמי'
 דבר עלי טובים
 דא ועזו אלי כל

מזים לים אשר אין בהם בראם ואת שמה אליו לאמר
גאשם השיבו נא לכם סדיום
העמתי וכלי אהבים
יובל וכלי וסופתהו "ג חס
לא יאכלו בראם וכלי בני ישראל

בער פאש להכה
כלם יחמו בתנור
ואכלו את טפטיהם
כל מלכהם צפלו
איז קרא בהם אלי
אפרים בעמים
הוא יתכלל אפרים
היה ענה בלי הפונה
אכלו זרים כחו והו
והוא לא ידע גם
שינה זרקה בו והוא
לא ידע וענה גאו
ישראל בפניו ולא
שבו אל יהוה אלה
אלהיהם ולא בקשו
בכל זאת ויהי אפז
אפרים כיונה פונה
איז לב מצרים
קראו אשר הלכו
כאשר ילכו אפרז
אפרז עליהם
רשתי כעות השנז
השמים אורידם
איסידם כשומע
לערתם
אוי להם כי נז
צדו במצו שור
לחם כי פשעו כי
ואנכי אפרם והמה
דברו עלי כזבים
ולא ועקו אלי בלבם

כי ילולו על מישא
מישבתם על דגו
ותירוש יתגוררו
יסודו כי וואני יסז
יסרתי חוקתי זרה
זרועתם ואלי יחזו
יחשברע ישובו
לא על היו בקשות
רביה יפלו בחרב
שריהם מדעם לע
לשותם זו לעגם כז
בארץ מצרים אל
חבר שפר כנשר
על בית יחזק יעו
עברו בריתי ועל
תורת פשעו לי
יזעקו אלהי ידענד
ישראל ונח ישראל
טוב אויב ירדפו
הם המליכו ולא מ
ממצי השירו ולא
ידעתי כספם וזה
וזחכם עשו להם
עצבים למעו יפרו
זנח עגל שמדו
חרה אפי כם ער
מתו לא יוכלו נקחו
כי מישראל והוא
חרש עשהו ולא
אלהים הוא כי ט
שכבים יהיה עגל

שמדו כי רוח יז
יזרעו וסופתה יקז
יקצרו קמח איז
לו צמח בלי יעשה
קמח אולי יעשה
זרים יבלעו ונבלע
ישראל עתה חיו
בגוים ככלי איז
חפז בו כי המיד
על אשר פרו
בודד לו אפרים
התנו אהבים וגס
יתנו בגים עתה
אקבצם ויחלו כי
מעט ממשא מז
מלך שרים כי היה
הרבה אפרים מזבח
לחטא היו לו מז
מזבחות לחטא
אכתוב לו רבותי
תורתו כמו זר נח
נחשבו זכחי הכז
הכהבי זבחן כשור
ויאכלו יהוה לא
רצם עתה יזכר עז
עונם ויפקד חטי
חטאתם המה כז
מצרים ישובו וז
וישנה ישראל את
עשהו ויבו היכלות
ויהודה הרבה עת

כי לא יוכלו בני ישראל כלם סלבים ונלחמו אידך ולא יוכלו לך על מוי ארברה ולא יוכלו לעתה זנח עגל וצטו עדים כחיתה אפחנים
ולא יוכלו קופ וחברו וז יוכלו כמאשר יוכלו כי לא יוכלו המינרים אשר לא יוכלו לינחב כעליו ב יסופיתו כרפאליש
הלה היו אפרים וינעו שמדו כי פעלו שפר את לא פעלו עולה ברר ג מלאים וסופיתו " פרא ביהר לי כי כעפוי וכעמוד ביהר

הה העשו עשה
ישראל ראה
ערידה שמה
ענה לאפרים
טביא ישראל
היה שתקו
ד בשוכי שמה
צמי
דמא לשה
צחה עז אפר
יעות שמה
עלו שוק
הוא מטוה
דחיו ובי
לכבם מר
ברתי עתה
עללית
דיו ברעם
שמחו מ
ככה שיה
לם מעת
צור בש
שבות מ
לוש כע
מ' עתה ית
חלו שר
יון כש
עצם כי
ענד לם
הלוי יש
הים נקר ה

יערת כ' ויסמיהון .. יענה כמנהג אבותי .. חלק לכם ענה יאמרו הוא יענה כיבולם ויענה
ג' יסמיהון .. אל השמים ישראל אל על כפיהם כי ענת בעל ארבע אמה אתני .. ג' יעל אבי הטמאים יע

ערים כי ערדת וטה
ושלחתי אש בערו
ואכלה ארמנותיה
אל
תשמח ישראל
אל גיל בעמים כי
זנית מעל אלהיך
אחת אתנו על כל
גדנות רגו רגו ויקנ
לאירעם תיודש
יכחש בם לא יטע
ישבו בארץ יהודה
ושבו אפרים מצרין
ובאשור טמא יל
יאכלו לא יסכו
ליהוה יין ולא יערבו
לו זכחיהם בלחם
אונים להם כל אה
אכליו יטמאו כיה
לחמים לנפשם לא
יבוא בית יהודה מה
תעשו ליום מדע
וליום חג יהודה כיה
חנה הלכו מישר
מצרים תקבצם
מת הקברם מחמד
לכספם קמושי ית
יירשם חוח כאהל
באהליהם באהל
הפקדה באוימי
השלם ירעו ישראל

אויל הנביא משגע
איש הרוח על רב
עונד ודכה משט
משטמה צפוד
אפרים עם אלהי
נביא פח יקוש על
כל דרכו משטמה
בבית אלהיו והעמד
העמיקו שחרתו
כימי הצבעה יזכר
עונם ויפקד חטא
חטאתם
כעעבים כמדבר
מיצאתי ישראל
כבפודה בתאנוד
כראשיתה ראיתי
אבותיכם אמה
כאו בעל פעורוד
ויצורו לבשת ויהיו
שקיצים באהבם
אפרים בעות יתו
יהעופת כבודם
מלדה ומבטו ומי
ומהריוזו כי אם
יגדלו את בניהם
ושלתיים מאדם
כי גם אוי להם כט
בשודי מהם אז
אפרים באשור
ראיתי לצור שש
שתולה כנוה ואז

יאפרים להרציה
אל הודג פנידתו
להם יהיה מהתט
תו להם רחם מע
כישפלו ושדים
צמקים כלדע
רעתם כגלגל כי
שם שנאתים
על רע מעל להם
מביתו אנשם
לא אוסת אהבתם
כל שרדת סודרים
הפה אפרים שרשט
יבש פרי בלי עשור
גם כי ילדו והמת
מחמדי בטנב
יבאסם אלהי כי
לא שמעו לו ויה
ויהיו נרדים כנתי
מקק ישראל פרי
ישוה לו כרת לפי
הרבה לפזבחות
בטוב לארצו היה
היטיבו מצבות
חלק לבם עתה
יאשבו חוא יענה
מזבחותם ישוד
מצבותם כי עתה
יאמרו אז מלך
לנו כי לא ידאנו

ג' יעל אבי הטמאים יע .. יענה כמנהג אבותי .. חלק לכם ענה יאמרו הוא יענה כיבולם ויענה
אסת יעלים .. לירש ג' חסדים ויסמיהון .. וישטבו כעם לירש .. עגלה מלכות .. אהבה לרש .. כשרי ל כל

את יהוה והמלך
מדיעטו לני
דברו כמים אלה
שוא פודה ברית
ועה נראש מי
כישפלו על הלמי
שרי ועגלות כות
אז יודו שכו טז
טמאיו כי אכל
עליו עמו וכמד
עליו ילדו על כבוד
יהיה כמע וגם
יהיה לאשור יכל
ענה למלך יוד
בשנה אפרים יק
יענה ישראל
מענהו נרמיה ט
יערו מלכה כק
הנה על פני מי
מטמו כמיות א
חטאת ישראל
קיו ורודר יעלה
על מזבחות ואז
ואמרו להרים כד
כסו ולגבעות
גמלו עליה
מימי חנבעה
חטאת ישראל
שנ עמדו לא
תשיגם כגבעה
מלחמה על בני

ג' יעל אבי הטמאים יע .. יענה כמנהג אבותי .. חלק לכם ענה יאמרו הוא יענה כיבולם ויענה
אסת יעלים .. לירש ג' חסדים ויסמיהון .. וישטבו כעם לירש .. עגלה מלכות .. אהבה לרש .. כשרי ל כל

עבד יישיב	עבד יישיב	עבד יישיב	עבד יישיב	עבד יישיב	עבד יישיב	עבד יישיב	עבד יישיב
עבד יישיב	עבד יישיב	עבד יישיב	עבד יישיב	עבד יישיב	עבד יישיב	עבד יישיב	עבד יישיב

ואהבהו ומימי צרים
 קראתי לבני קראו
 להם בן חלכו מפנה
 מפניהם לבעלים
 יזכחו ולפסלים י
 יקטרו ויאנכי תה
 תדגלתי לאפרים
 קחם על זרועתי
 ולא ידעו כי רפאתם
 כחבלי אדם אמר
 אמיטכם בעבדות
 אחבה ואחיה להם
 כמדימי על על
 לחיהם ואט אליו
 אוכל לא ישוב אל
 ארץ מיצרים ואט
 ואשור הוא מלכו
 כי מאני לשוב י
 וחלה חרב בעריו
 וכלתה כדיו ואכלה
 ממוענתיהם
 ועמי תלואים
 למשובתי ואל על
 יקראו יחד לך
 ירום איד אתנר
 אפרים אמנר י
 ישראל איד אתנר
 כארמיה אשימך
 כצנאים נהפך עלי
 לבני יחד נכמרה עת
 נחמתי לא אעשה

עלוה באתי ואפס
 ואספיו עליהם עמ
 עמים באסדם לש
 לשתני עינותסווי
 ואפרים עגלוד
 מלפדה אהבתי י
 לדוש ואני עבדת
 על טוב צוארה י
 ארכיב אפרים יהו
 יחדוש יהודה ישוד
 לו יעקב זרעו לב
 לצדקה קצרו לכ
 חסד צדו לכם צד
 ועת לדוש את
 יהוה ער יבוא ויזח
 צדק לכם חרשות
 רשע עולתה קצ
 קצרתם אכלתם
 פרי כחש כי בטחת
 ברובך ברב צבורך
 וקאם שאח בעמין
 וכל מיבצדיך ידוש
 כשור שלמו בוד
 ארכאל ביום מלה
 מלחמה אם עלב
 בנים רטשה כנה
 עשה לכם כת אל
 מיפני רעת רעתכם
 כשחר נרמה נרמה
 מלך ישראל כי י
 גער ישראל ואה

את יהוה והמלך י
 מה יעשה לצדוד
 דברו רכדים אלות
 שוא פרות ברית
 ופרח כראש מי
 משפט על הלמי
 שריו לעגלות כה
 אח יצדו שכו טז
 שמדוח כי אבל י
 עליו עמו וכמדיו
 עליו יצלו על כבוד
 כי גלה מפני גב י
 אוהו לאשור יכל
 מצחה למלך ירב
 בשנה אפרים יק
 ויבש ישראל
 מעצתו נרמה ט
 שמדוח מלכה כק
 כקצת על פני מי
 תשמדו כמיות אח
 חטאת ישראל
 קרץ ודרדר יעלה
 על מזבחתם ואז
 ואמדו להרים כד
 כפסגו ולגבעות
 נפלו עלינו
 מימי הגבעה
 חטאת ישראל
 שם עמדו לא י
 תשיגם בגבעה
 מלחמה על בני י

דעת	כחבלי אדם מיטכם	ואכל פתי	ויאמר בני ישראל	ואכלם	ועתה הניחה לי ייחד
ואט	כטשה איד נאם יי	ואכל ייחד	ויאמר אלי ק אים	ואכלם	ואכלים ואמיהע
ואנכ	על כלווחו	ואחשבו	אפסשם כרובשכל	ואכלם	נס יבאו רבדוך

יאפסיים ליה
 אל הודג
 להם ייחד
 תו לחסדי
 משפלות
 צמקים כד
 רעתם כד
 שום שטח
 על רע
 מבית
 לא אה
 כל שר
 חסו
 יבש
 גב
 מהמ
 יבא
 לאש
 ויהו
 כק
 ישו
 חנה
 בטוב
 היטי
 חלק
 יאמ
 מזבחת
 מנבת
 אמד
 לני

יהוה ייחד
 ויהוה ייחד
 ויהוה ייחד

חרדו אפי לא אשוב
 לשחת אפרים כי
 אל אנכי ולא איש
 בקרב קדוש ולא
 אבוא בעיר אחר
 יהיה ילכו בארצה
 ישאג כי הוא ישאג
 ויהרדו בנים מים
 יהרדו כצפור מט
 ממ' צרים וכיוצא
 מארץ אשור והוא
 והו' שבתים על בל
 בניהם נאם יהוה
 סבנו
 ככחש אפרים וכו'
 וכמרמה בית ישא
 ישראל ויהודה עו
 דו עם אל ועם ז'
 קדושים נאמו ז'
 אפרים רעה יהוה
 ורדת קרים כל הז'
 היום טוב ושר ידב
 וברית עם אשור
 יכרתו ושמוז למז'
 למי צרים יוכל וודו
 ליהוה עם יהודה ז'
 ולפקד על יעקב
 כדרכיו כמי על ליו
 ישיב לו כבטן עקב
 את אחיו וכאונז ז'
 שרה את אלהים

וישר אל מלאך ז'
 ויכל בכח ויהחננו ז'
 לו בית אל ימצאו
 ושם ידבר עמו ז'
 ויהוה אלהי הצב
 הצבאות יהוה זכרו
 ואתה כאלהיד הז'
 השוכן חסד ומטע
 ומטפט שמו והז'
 וקוה אל אלהיך ז'
 תמיד ופשו בידו
 מאוני מדמה לעז
 לעשק אהב ויאמו
 אפרים אך עשרת
 מצאתי אוז לי כל
 יגיעי לאי מצאו
 לי עוז אשר חטא
 ואנכי יהוה אלהיך
 מארץ מצרים ז'
 ער אשיבך באהלים
 כימי מועד ודמו
 על הצבאים ואנכי
 חוזן הרבתי וכדו
 הצבאים ארמה
 אם גלעד אוז אך
 שוא היו בגלעד
 שורים זכחו גם ז'
 מזכותם בגלים
 על תלמי שדי ז'
 ויברח יעקב שא
 שרה ארם ויעבד

ישראל באשה ז'
 ובאשה שמרוהו
 וכנביא העלה יחו
 את ישראל כמיס
 ממ' צרים וכנביא
 צשמו והכעים אפי
 אפרים המורדים
 ודמיז עליו יטוש
 וחרפתו ישיב ז'
 ארצו ספר אפי
 רדת נשא הו'
 בישראל ואסם
 כבעל רמת ועתה
 ידסיפו לחטא וז'
 ויעשו להם מסע
 מבספם כתבונם ז'
 עצבים מעשה
 חרשים כלם להם
 הם אמרים זכרו
 ארם עגלים ישקו
 לכו יהיו בענו בקד
 וכטל מי שמים הו'
 כמיז יסער מערז
 וכעטו מארצה
 ואנכי יהוה אלהיך
 מארץ מצרים ז'
 ואלהים וולתי לא
 תדע ומי שיע ז'
 אוז בלתי אני ידע
 ידעתו כמדבר
 בארץ הל ארמה

יאכה יאכה יאכה יאכה יאכה יאכה
 יוחנן בן קרח אביר אל גרלות אבנים כדור שכול יאכה יאכה יאכה יאכה

בדיעתם וישיב
 טבעו וידם לבם
 מלכו שמחוננו וז'
 וארץ להם כמדו
 שחל כמדו ער
 דוד אשור אפי
 אפסו כד שז'
 שחל וארץ סז'
 הם האבנים שם
 כנביא חית השוה
 כקעס שחת
 שדאל כי כיכשו
 או מלכו אפי
 דשיער כבל עז'
 שיד ושפטיך
 אשר אמרת תג
 ז' מלך ושורים
 אוז מלך בא
 ואת בעברתי
 צרה עז'
 אנשים צפנו
 חטאתו הכלי יוה
 ודרה יכא לו הו'
 בלא חנם כישת
 לא עמד במשט
 כנים וכיד שאוד
 אפרים ממות אנ
 אנאלם אוז רכרז
 מות אוז קטבר
 שאול נחם יפתר
 מעני כי הוא כ

ואשכחתי ויאמר ה' אל אביש ויאמר ה' אל אביש ויאמר ה' אל אביש
 ואשכחתי ויאמר ה' אל אביש ויאמר ה' אל אביש ויאמר ה' אל אביש
 ואשכחתי ויאמר ה' אל אביש ויאמר ה' אל אביש ויאמר ה' אל אביש
 ואשכחתי ויאמר ה' אל אביש ויאמר ה' אל אביש ויאמר ה' אל אביש

כמרעיהם וישבעו
 שבעו וידם לבם
 על כן שכחונו וז
 ואחי להם כמו טז
 שחל פנמר על
 דרך אשור: אפי
 אפגשם ברכ שז
 שפול ואקרע סגד
 לבם ואכלם שם
 כלביא חית השדה
 בקעם: שחתך
 ושר אל בני בעות
 אחי מלכר אפוא
 וישיעו בכל עז
 עריד ושפטיר
 אשר אמרה תנה
 לי מלך ושרים
 אהו לך מלך באפ
 ואקה בעברתי
 צדוד עוז
 אמרים צפונד
 חטאתי חבלי יוג
 ודלרה יבאו לו הוא
 בו לא חכם ביעה
 לא יעמד במישמי
 כנים: מיד שאול
 אפרים ממות אגז
 אגאלם אחי רכרד
 מזה אחי קטנר
 שאול נחם ופתר
 מעיני: כי הוא בוז

אחים יפריא יבוא
 קדים רוח יהוה פז
 ממדבר עלה ויבד
 ויבוש מקורו ויחד
 מעיני הוא יטסה
 אוצר כל כלי חמה:
 תאשם שמדון כי
 מרתה באלהיה כז
 בחרב יפלו על ליהם
 ירטשו וחריתיו
 יבקעו:
 שוכה ישראל
 ער יהוה אלהיך כי
 כשלת בעונת קחו
 עינכם דברים וטז
 ושובו אל יהוה א:
 אמרו אליו כל השא
 עוז וקח טוב ונשלמה
 פרים שפתני: אשו
 אשוד לא ישיענו
 על סוס לא נרכב
 הלא נאמר עוד ז
 אלהינו למעשה
 ירעו אשר בך יה
 ירחם יהוה: ארפא
 משוכתם אתכם
 נדבה כי שב אפי
 מפני: אחיה כטל
 לישר אל יפדו
 כשוד שנה ויד שח
 שרשיו כלבנו: ז

ילכו ונקתו ויהי
 כצית חורו וירח
 לו כלבנו: יטבו ז
 ישכי כנלו יחיד ז
 רגו ויפרחו כגבו
 זכרו כיוז לבנו: ז
 אפרים מה לי עוד
 לעצבים אני ענית
 ואשורע אני כז
 כברו שרענו מפני
 פירד נמצא: כז
 חכמו ובו אלה נה
 נבוז וירעם כי יש
 ישוים דרכי יהוה
 ונצקים ילכו בם
 ופשעים יכשלו בם:
 דבר יהוה אשר
 היה אל יואל כז
 פתו אל: שמעו ז
 זאת הוקנים והי
 והאזינו כל יושבי
 הארץ ההיתה זאת
 בניכם ואם בני
 אמתים: עליה
 לבניכם ספרו וכו
 ובניכם לבניהם
 ובניהם לרוד אחו
 יהו הגום אכל
 הארפה ויתר הארפה

שר יח חסדו בקריב וישיבנון . . . שר כל ימי הארץ והע קצוה וקרי חסדו . . . שר מילר פה חסדו יבניר ויבניר . . . שר יסח חו . . . טוב
 לי עוד אעשם . . . שר שלשת ימים ישבו אלי . . . שר ארים אתכם . . . לא תתרו: ער . . . שר בעברנה דינאן על ידי מונג
 דאגני יין אלהיך בארץ כנרנים ער אשיבך בארלים . . . יבן ז . . . וסיבנון . . . מי האיש . . . ושב ויבן . . . מי חכם יבן אלה נכוח וירעם

שראל באשה
 באשה שמר
 נבניא העוד
 את ישראל
 מבינים תבוא
 שמר חכמים
 אפרים תבוא
 דמיו עליו
 חרפה ישיב
 ארנו סתו
 דהת נשוא
 שראל
 נבעל ויהי
 וסיבנון
 יעשו
 יבססם
 נבנים
 חשיב
 אמר
 מרם עגור
 בו יהו מש
 כטל מש
 מז יש
 עשו
 נכי יהו
 ארז מ
 אלים ויהי
 עומד
 בלתי
 עניד
 רז בלתי

חילו ספניו ובהלות על כו ספניו אכהל אל תכהל מפניו כנגב ג רסימניהון
החלונם וכמו כנגב פו צו יגורשו לאור יקום רינה מארור ג וסימניהון

שממיה וגם פליטח
לא היתה לו כמז
כמד אה סוסים
מד אהו וכפר שיש
כו ירו נח בקול
מדפנות על ראשי
ההרים ירקדון
בקול להב אש
אכלה קש פעם
עצום ערוך מל
מלחמה מפני
יחילו עמים כל
פנים קפניו מארור
כגבורים ירו צו
כאנשי מלחמה
יעלה חומה ואיש
בדרכו ילכו לא
יעבטו ארחתם
ואיש אחו לא
ירחקו צבר כמז
במסלתו ילכו וז
וכעד השלח פלו
ולא יבצעו בעיר
ישקו בחומה יה
ירד צח בפתים
יעלו בער החלונם
יבאו כנגב לפניו
רעה ארץ רעשו
שמים שמי שיה
ירדו קררו וכוכבים
אספו נגחם ויהיה

נתו קולו לפני ה
חילו כדב מאר
מחנהו כי עצום
מעשה דברו כ
גדול ים יהיה ונ
ועדא מאר ומי
יכלנו וגם עתה
נאם יהיה שבו
עדי ככל לכנסם
וכנסם וכבכי ונמ
ובמספר וקרעו
לכנסם ואל כגד
ושבו אל יהיה
אלהים כי חנן
ורחום הוא אר
אפים ודב חסד
ונחם על הרעה
מי יודע ישוכות
ונחם והשאר
אחריו ברכה מנח
ונסר ליהוה אלהי
הקשו
שופר בציח קרשו
עום קראו עיר
אספו עם קרשו
קהל קבני וקנים
אספו עוללים
ונקי שרים יצא
חכו מחררו וכל
מחפתה כיו הא
האדם ולמזכר

יכפו הכהנים מל
מישרתי יהוה ויה
ויאמרו חוסה
יהוה על עמד ואל
תתו נחלתך לחי
לחרפה למשלכם
גוים למה יאמרו
בעמים איה אל
אלהיהם ויקנ
יהוה לארצו ויחמ
על עמו ויעז יהוה
ויאמר לעמו הנני
שלח לכם את ה
הדג וההירוש
והיעור ושבעתם
אתו ולא אתו אז
אתכם עוד חרפה
בגוים ואת העם
הצפוני ארחיק
מעליכם וחרחתו
אל ארץ ציח ושו
ושממיה את פניו
אל הים הקרבי
וסמו אל הים הא
האחרון ועלה
כאשו ותעל צח
צחנתו כי הגדיל
לעשות אל תידא
ארמה גילי ושמו
כי הגדיל יהוה לע
לעשות אל תידא

כיה וסימניהון ואל תהו ג רסי וסימניהון ואל תהו א גרנחלתר לויאל כס גוים לכוה יאמרו בעמים איה אלהיהם
עליו ושפיות ג וסימניהון ושפיות כסרם וישפיות וישפיות ואת הצפוני ארחיק מעליכם וחרחתו אל ארץ ציח ושפיות
עושה רבו ג רסימניהון ויהוה קולו לפני כו מאר כחננו כי עשם עשה דבר גדול ים ויהוה עשה דבר

י איו מדש
ערו דני
אשבו איה
היה ארוב
אש אכלו
מדס וחס
הטה מל ע
השדה ונמ
המות שד
ערו איה
כשו איה
אש איה
אות יהו
שופר כ
היש ש
רעו מ
ארז כ
יהוה כ
שד ו
גנו וע
רש ע
ם רבו
מיה לא
העיס
א דסה
ד ורו
בלה אש
הט לה
ז האר
היו מד

בן אדם אני אלהי אלהיך אני אלהי אלהיך אני אלהי אלהיך אני אלהי אלהיך אני אלהי אלהיך

בהמות שרי כי ע
 רשאו נאות מדם
 כי עז נשא פרו
 האנה וגפו נתנו ע
 חילם וכבז ציון ע
 צילו ושמוחו כיהוה
 אלהיכם כי נתנו ע
 לכם את המיזבח
 לערקה ויהיה לכם
 גשם מזרח ומלה
 ובכל קדש בראשון
 ובכל אוהג צורת
 בר והשיקו היקב
 תירש וינצרו ויש
 ושלמתי לכם את
 השנים אשר אז
 אכל הארבה הילק
 והחסיל והגום הז
 חילי הגדול אשר
 שלחתי ככם ווא
 ואכלתם אמל ויש
 ושבעו והללתם
 את שם יהוה אז
 אלהיכם אשר ע
 עשה עמכם לה
 לחפליא ולא יבשו
 עמי לעולם ויהי
 וירעתם כי בקרב
 ישראל אני ואני
 יהוה אלהיכם וי
 ואז עוד ולא יד

יבשו עמי לעולם
 והיה
 אחריכו אשפור
 את רוחי על כל
 בשר ונכאו בניכם
 ובנותיכם וקניכם
 חלמות יחלמו ע
 פחוריהם חוינות
 יראו וגם על העז
 העבדים ועל הה
 השפחות בימים
 החמה אשפור ע
 את רוחי ונתתי בו
 מזפתים בשמים
 ובארץ דם ואש
 והימרות עשוי
 השמיט יהפך לה
 לחשר והירח לדם
 לפני כרא יום יהוה
 הגדול והנורא ויה
 והיה כל אשר יק
 יקרא בשם יהוה
 יפלט כי פה ציון
 ובירושלם תהיה
 מליטה כאשר אז
 אמר יהוה ובטות
 ובשרדים אשר
 יהוה קרא כי הצ
 בימים ההמה וד
 ובעת ההוא אשר
 אשוב את שבות

יהודה וירושלם
 וקבעתי את כל ה
 הגנים והורדתי
 אל עמק יושפט
 ונשפטי עמי ש
 על עמי ועלתי י
 ישראל אשר פ
 בגנים ואת ארצי
 חלקו ואל עמי
 גורל ויהי היל
 כיונה והלדה כמ
 כיון וישתחוהו
 אתם לו ע וציו
 וכל גלילות מלש
 האמיל אתם מע
 משלמים ער
 ואם גמלים אתם
 עלי קל כהרה א
 אשיב גמולכם ע
 כראשכם אשר
 ככפי וזהבי לקח
 ובחמדי הטב
 הכאתם להימלי
 ובני יהודה ובני י
 ירושלם מכרתם
 לבני היונים למש
 הרחיקם מעל ג
 גבלם הנני מע
 מז המקום אשר
 מכרתם אתם ש
 שמחו ושיבתו

אלהי אלהיך אני אלהי אלהיך אני אלהי אלהיך אני אלהי אלהיך אני אלהי אלהיך

גדולם בראש
 וקבעתי את כל ה
 הגנים והורדתי
 אל עמק יושפט
 ונשפטי עמי ש
 על עמי ועלתי י
 ישראל אשר פ
 בגנים ואת ארצי
 חלקו ואל עמי
 גורל ויהי היל
 כיונה והלדה כמ
 כיון וישתחוהו
 אתם לו ע וציו
 וכל גלילות מלש
 האמיל אתם מע
 משלמים ער
 ואם גמלים אתם
 עלי קל כהרה א
 אשיב גמולכם ע
 כראשכם אשר
 ככפי וזהבי לקח
 ובחמדי הטב
 הכאתם להימלי
 ובני יהודה ובני י
 ירושלם מכרתם
 לבני היונים למש
 הרחיקם מעל ג
 גבלם הנני מע
 מז המקום אשר
 מכרתם אתם ש
 שמחו ושיבתו

אלהי אלהיך אני אלהי אלהיך אני אלהי אלהיך אני אלהי אלהיך אני אלהי אלהיך

הקדשו וישן ויהיה כיצאת הכנסה ויהיה כיצאת הכנסה ויהיה כיצאת הכנסה

גמילכם בראשכם ומכרתיו את כנעם ואת פנתים כיד בני יהודה ומכרתם לשבאים אל גוי זה רחוק כי יהיה זה דבר קראו זאת פגים קרשו מלחמה זה העירו הגבורים יגשו ועלו כל אנשי הפלחמה כרתו אתכם לחרבות ומזמרותיכם לרמחים חלשן יאמר גבור אני עושו ובאו כל הגוים מסביב ונאקצנו שופח זה חרות יהיה גבוריך יערו ועלו הגוים אל עמק יהושפט כי שם אשב לך לשפט את כל הגוים מסביב ושלחו מגל כי בשל קצור באורדו כי מלאה גת השיקו חיקים כי רכרו רעותם המזנים המזנים בעמק זה

החרוץ כי קרוב זה יום יהיה בעמק החרוץ שמש זה וירח קודד וכוכבם אספו נגדם ויהיה מיציו ישא ומי ומירושלם יתו זה קולו ורעשו שג שמים וארץ ויהיה מחסה לעמו ומעון לבני ישראל ויהיה וירעתם כי אני זה יהיה אליהם שג שכו כיציו הרק קרשי והיתה יד יהושלם קרשו זה וזרים לא יעברו כה עוד והיה ביום ההוא יטפו ההרים עמים והגבעות תלכנה חלב וכל אפיק יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השטים ומי מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממיה תהיה מחמט בע יהודה אשר שפמו

הם נקיא בארנבי ויהודה לעולם תהי תשב וירושלם לדור ודור ונקית רבים לאנקירתי ויהיה שכו כיציו רברי עמוס אשר היה בנקדים ביתה מתקוע אשר זה חזה על ישראל כימי עויה מלך יהודה וכימי יד דבעם כי יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש ויאמר יהוה כיציו ישא ישאג ומירושלם יתו קולו ואבלו נאות הרעים ויהי יכש ראש הכד הכרמל כה אמר יהוה על שלשה פשו פשעי דמשך ועל ארבעה לא אשיבנו על הישם פחריות הכרזל את הגלעד ודשלו

אני ישנה שלש פעמים קראו אתה יצא ויהיה כיצאת הכנסה ויהיה כיצאת הכנסה ויהיה כיצאת הכנסה

יהודה ויהיה וקבעתי אתכם הגוים ויהיה אל עמק יהושפט על עמי ויהיה ישרא אשר בנים ויהיה חלק ויהיה גירל ויהיה סיונה ויהיה כיון ויהיה אתם ליהוה ויהיה הגבורים משלם ויהיה עלי ויהיה אשתיה כראשונה כספי ויהיה ובחמדיה ובאתי ויהיה ידשתי ויהיה לבני חתונה הרחוקים מני גפלים ויהיה מן הפקודות מכתת אתם שמה ויהיה

יהוה

וישפך עליו חמה אפ
כל בלתי יגיע

יגביח
ישפך

ואכילה אלו לאמר
כי הוא כסודו לכרה

הקטן
יהוה

כתוב כי קדש יבש יעשה
לפי לטובתו יעשה

ושלחתי אש בבית
חזאל ואכלה את
ארמנות כו חדו
ושברתי פירי
דמשק והכרתי
ישב מבקעת ז
אח והומד שבט
מבית שרז ותלו
עם ארם קדה ז
אמר יהוה

כה אמר יהוה
על שלשה פשעי
עזה ועל ארבעה
לא אשיבנו על
הגלותם גלותם
שלמה להסגירה
לארם ושלחתי
אש בחומת עזה
ואכלה ארמנותיה
והכרתי ישב מז
באשרוד ותומד
שבט מאשקלוח
והשבתו ידועל
עדרו ואברו שד
טאריית פלשתים
אמר ארני יהוה

כה אמר יהוה על עז
שלשה פשעי
עז ועל ארבעה
לא אשיבנו על

הסגירם גלות שה
שלמה לארם ולא
זכר ברית אחים
ושלחתי אש מז
בחומת עז ואכלה
ארמנותיה

כה אמר יהוה
על שלשה פשעי
ארם ועל ארבעה
לא אשיבנו על ז
רדפו כחרכ ארז
ושחת רחמי זיד
ויטרה לער אפי ז
ועברתי שמחה נז
נצח ושלחתי אש
בתיבז ואכלה אז
ארמנות בצרה

כה אמר
יהוה על שלשה
פשעי בני עמון ז
ועל ארבעה לז
אשיבנו על בקעם
הדות הגלער למען
הרחיב את גבולם
והצתי אש בחומת
רפה ואכלה ארמנ
ארמנותיה כתרז
כתרועה ביום מז
מלחמה בסער ז
ביום סופה והלך
מלכם בגלה הוא

ושריד יחדו אמר
יהוה

כה אמר יהוה על
שלשה פשעי מז
מזאב ועל ארבעה
לא אשיבנו על
שרפו עצמות מז
מלך ארם לטיה
ושלחתי אש בנה
במדאב ואכלה ז
ארמנות הקריות
וכית בשאח מזאב
בתרועה נקח טז
שובר והסתי ז
שופט מקרנה ז
שריה אחרונעמן
אמר יהוה

כה אמר יהוה
על שלשה פשעי
יהודה ועל ארבעה
לא אשיבנו על מז
מאסם את תורת
יהוה וחקיו לא ז
שמרו ויתעם מז
פוכיהם אשר הלם
אכתב אחריהם
ושלחתי אש בבית
ביהודה ואכלה ז
ארמנות ירושלים
כה אמר יהוה על טז

יהוה יאם לא יכנס ויזינה ארד גשמי לבינו
כנפשו יאם שעה יכין
לאמר לך אמן יאם שעה יכין
למדינת ארם יאם שעה יכין
למדינת ארם יאם שעה יכין
למדינת ארם יאם שעה יכין
למדינת ארם יאם שעה יכין

חכמים נפלו לי בגשמיים
ויאמר ימים יינאמי כי בטח א

האמר אמרתי חז
אתם לנו וקחו לנו

בין רגליך ברע
וייטו אתם

נפול
נאסח

רק אתכם ידעת
מכל משפחות
הארמה על כו א
אפקד עליכם את
כל עונותיכם: הילכו
שנים יחדו בלתי
אם נועדו: הישא
אריה ביער וטהר
אין לו הילכו כמיד
קולו מי מענתו
בלתי אם לכו: היל
התפל צפור על
פח הארץ ומקש
אין לה העלה פח
מן הארמה ולכו
לא ילכו: אם י
יתקע שופר בעיו
ועם לא יחרדו אם
תהיה רעה בעיר
ויחזה לא עשה
כי לא עשה את
יהוה רבו כי אם
גדה סודו אל עניו
הנביאים אריה
שאג מי לא יינא
ארני יהוה רבו כי
לא עבא השמיש
עד ארמנות נא
באשדוד ועל
ארמנות מארץ
מי ענים ואמר

מבניכם לגבי אים
ומבחרים לכם
לעזרים האת אח
ואת בני ישראל
נאם יהוה והתשקו
את הפזרים יז וע
ועל הנביאים יז
עזיתם לאמר לא
תעבאו: הנה אנכי
מעיק חתותכם
כאשר העיק הענה
המלאה לה עמיד
ואמר מעט מקל
וחוק לא יאמר
כחו וגבר לא י
ימלט נפשו: והתפש
הקשת לא יעמד
וקל כדגליו לא י
ימלט ורוב הסוס
לא ימלט נפשו:
ואמרו לנו כגבר
בגבורים ערום יז
עיס כיום ההוא
נאם יהוה:
שמעו את
הדבר הזה אשר
רבו יחזה עליכם
בני ישראל על
משפחה אשר
העלית מארץ
מי ענים לאמר

שלשום פשעי יט
ישראל ועל ארבע
לא אשיבנו על
מכרב בכסה עז
צדיק ואכזר בעז
בעבור נעליבו: הט
השאפים על עפר
ארץ כד אש דלים
ודרך ענים יט
ואיש ואכו לכו
אל הצעדה למען
חלל את שם קדש
קדשי ועל בגדי
חבלים יטו אצל
כל מזבח ויז עני
ענשים ישתו בית
אלהיהם: ויאנו
השמדתי אר
האמרו מפניכם
אשר כגבה ארזים
גבהו וחסח הוה
כאלונים ואשמיו
פרו ממעל ושא
ושרשי מתחת:
ואנו העליוני
אתכם מארץ מי
מי ענים ואולר
אתכם כמדבר
ארבעים שנה
לרשת את ארץ
האמרי ויאקים

שפול	אנה לילכא	עמח	יאם כמינו עמוד הנק	לכש	בידנה הנונו	שפול
עני	יגם סיר	ט	ולא בדרכיון הלו	שכב	ויאמר על	הקרב עדות
שרי	שרי פרץ	ט	כי בטרם ידע הנש	שלא	חזון עובדיה	הקלי יארעם

שריו יחדו
יהוה
כה אמר יהוה
שלשום פשעי
בזאת ועל ארבע
לא אשיבנו על
שרפ עננות
מלה אדם לשי
שלחה אשם
בבואת ויאמר
ארבעות יחדו
ימת בשא
בטוועת
שופר יהוה
שופט מדי
שריה את
אמר יהוה
פח ארז
על שלשום
יהוה ועל
לא אשיב
מאסם א
יהוה חק
עמרו יהוה
זכיהם אש
זכת אר
שלחה אש
יהוה אש
רבעות יחדו
בד יהוה שלח

תפנו חסדי יתן כו לא תפנו
 תפנו יאמנו יתן אל ביר
 תפנו חסדי יתן כו לא תפנו
 תפנו יאמנו יתן אל ביר
 תפנו חסדי יתן כו לא תפנו
 תפנו יאמנו יתן אל ביר

האספו על הרי ז
 שמדוח וראו מהו
 מהומת רבות כד
 כתובה ועשוקים
 בקרבה ולא ידעו
 עשות נבחה נאם
 יהוה האצרים ז
 חמס ושר באר
 בארבעותיהם
 לכו נח
 אמר ארצי יהוה
 ער וסניב הארץ
 והורר ממך עור
 ונבוא ארמנותיך
 נח אמר
 יהוה כאשר יציל
 הרעה מפי הארץ
 שתי ברעים ארץ
 כדל און כו יצילו
 בני ישראל הישנים
 בשמדוח בפאר
 מטה ובדמשק
 ערשו שמעו זה
 והעידו בבית יעקב
 נאם ארצי יהוה
 אלהי הנבאות כי
 ביום פקדי פשעי
 ישראל עליו ופי
 ופקדתי על מזפחות
 בית אל ונגדעו ז
 קרנות המזבח זה

ונפלו לארץ והכתיב
 בית החרת על בית
 הקיץ ואמר בתי
 השן וכפני פתים ז
 רבים נאם יהוה
 שמינו
 את הדבר הזה פרות
 הבשו אשר בהר
 שמדוח העשקות
 דלים הר צעור
 אכיוצם האמרות
 לארציהם הכיאה
 ונשגה נטבע ז
 ארצי יהוה בקדשו
 כי הנה ימים באים
 עליכם ונשא אר
 אתכם בצננות זה
 ואחריתו כסירות
 רעה ופרצים תה
 תצאנה אשר נה
 נגדה וחשלתנה
 ההרמנה נאם יה
 יהוה באו בית אל
 וכשעו הגלגל
 הרבו לפשע והז
 והביאו לבקר זכ
 זכחיים לשלשת
 ימים מעשרתיננו
 וקטר מחמיץ תודה
 וקראו ערבות הז
 השביעה כי כו ז

אהבתם בני ישראל
 נאם ארצי יהוה
 וגם אני נתתי למ
 נקיון שנים בכל
 עריכם וחסר לח
 בכל מקומותיכם
 ולא שבתם ער
 נאם יהוה והנא
 אנכי מצעה ממ
 את הגשם בעוד
 שלשה חרשים
 לקצור והמטות
 על עיר אחת ועל
 עיר אחת לא י
 אמטיר חלקה ז
 אחת תמטור וחלק
 אשר לא תמטיר
 עליה תיבש ותע
 שתיים שלש עות
 אל עיר אחת לט
 לשתות מים ולא
 ישבעו ולא שמת
 ערי נאם יהוה ז
 הפיתי אתכם כ
 בשודמו ובירקון
 הרבות צנתיכם
 זכרמיכם ותאננו
 וזיתים יאכל זה
 הגזם ולא שבתם
 ערי נאם יהוה וט
 שלחתי בכם רנה

ונשא המבון ורם לבבו ונשא מגבעות וחברו רמיה ויחלו מלאים את ההיכל ונשא את כל אשר בבית ותבירו היש
 חנה ישכל עבדי ירושלא על כר נבוכדנאסר כי כה אמר ים וכשתי רבאנו את כל ולא גיפתה ונשא אתכם בנינו ואתי תנו
 הרבו ב וסימניהון וסימניהון הרבו עלי מאר בהר וכוון באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זכחיים

מגיל ב' וסיכומהו... הלוא איר מינל מאש... הפקתי אלהים כהפכה אלהים אה סרם ואת פכירד ורהיו כאור מינל משרפה ולא שפם... ויאמר אלהים יהי רצון פניך כרמים יהי פכירל בין כיום ליום... ואת אלהים ליפת וישכן באהל... טם זיהי טם בענין עבר... ויהי לב' וסיכומהו...

דבר ברך מצרים
הרגתי בחרב בחז
בחרתכם עם שבי
סוסיכם ואעלה
באש מחניכם
וכאפכם ולא שו
שבתם ערי נאם
יהיה הפקתי בכם
כמהפכת אלהים
את סרם ואת עז
עמדה ותהיו כאז
מינל משרפה לא
שבתם ערי נאם
יהיה
לכו
כה אעשה לך
ישראל עקב פי
זאת אעשה לך
הפח לקראת אלהי
ישראל כי הפה יז
ירצו הדם ובורא
רוח ומציד לאדם
מה שחיו עשה
שחל עיפה ורדך
על כמתי ארץ יז
יהיה אלהי צבאות
שמו
הדבר היה אשר
אנכי נשא עליכם
קנה בית ישראל
נפלה לא תוסיר
קום כתולת ישראל

נטשה על ארמתה
אז מקימה
כי כה אמר
ארצי יהיה העיר
היצאת אלה הטש
השאיר מאה והז
והיוצאת מאה
השאיר עשורד
לכית ישראל
כי כה אמר
יהיה לבית ישראל
הרשוני וחיו ואל
הדרשו כהאל וז
והגלגל לא תכחו
ובאר שבע לא
העפרו כי הגלגל
גלה יגלה ובית אל
יהיה לאח דרשו
את יהיה וחיו פו
ינלח באש בר
יוסת ואמלה ואז
מכנה לבית אל
ההפכים ללענה
משפט ורקה לא
לארץ הנהגה עשה
כיציה וכסיל והפר
לכקד נלמות רזם
לילה החשיך הקז
הקורא למי היס
וישפכם על פני
הארץ יהיה שמו

המבליג שר על עז
ושר על מכינר יז
יבוא שובאו בשער
מזכיה ודבר תמיב
יתעבו
יעו כי שסכם על
ול ומשאית בר
תקחו מבניו כריו
גזית כניתם ולי
השבו כם כרמיו
חמד נטעתם ולא
השגו את יינם כי
ירעתי רבים פשו
משעוכם ועצמי
חטאתכם צררו
צריק לקחי כפר
ואבותים כשער
הסו לכו המישכל
בעת התיארים
כי עת רעה היא
דרשו טוב ואל
רע למעו תחיו וז
יהי כו יהיה אלהי
צבאות אתכם ט
כאשר אמרתם
שנאו רע ואהבו
טוב וה צונו בשער
משפט אולי יהנו
יהיה אלהי צבאות
שארית יוסה
לכו פד

ברוך ייך אלהי טם יהי כאור חזק ויהי כית חודי טוב ואל רע כיבאו את כל המעשה זיהי כרה כשמיער איהם וחסה ולחשבי וכפילאד אשר
לד ותנא אמריוהו הלי ויהי ייך משגב לירד ויהי חשר ככל ארץ כמיים אי ענדתי ויחובן ואל וסות בו כמא צבעת כה יכשנה ייך בשלח
אום יהי כשמיער את קל ויהי כיה ארוץ ויהי טם ארונם ויהי אמר אל אחיב כישנא ייך כפשוט לו ויהי לילה ויהי נצמס ייך ויהי כטכסו ויהי צמי
יבוי לטוב
יבוי ייכיוני
יבוי לוידיך
יבוי ויבויכפסם

ארתם בני ישראל
נאם ארצי יהיה
וגם אני טתה
נקיו שנים כ
עריכם וחסתי
בכל מקומות
ולא שבתם
נאם יהיה וזם
אנכי מנעתי
את הגשם
שלשה חודי
לקציר ויהי
על עיר ויהי
עיר אחת
אמיטו ויהי
אחת תמשי
אשר לא
עליה המשי
שנים טתה
אלעיר אחת
לשתות כיה
ישבעו ויהי
ערי נאם
חבית אתה
כשדסו ויהי
הרבות ויהי
וכרמיכם ויהי
וזיתים ויהי
הגם ולא שם
ערי נאם ויהי
שלחתי כמתי

במקום יב וימנון כי את האל האנשים כי בא יוסף בערבים והיה מוכרם בערבים ויהי בערבים והאל בהם
אליהם כשלו בערבים וזכו ונעלה בערבים וינאו בערבים וכן הדר שבה בחור והבאתו השמש בערבים כי עתה שבת

כה אמר יהוה אלהי
אשתו בעיר תוצה
וכנר וכתיר כתר
יפלו וארמתך כה
כחל תחלק ואתה
על ארמיה טמאה
תמות וישראל
גלה יגלה מעל אר
ארמתו
כה הראני אדני יהוה
והנה בלוב קיץ ו
ויאמר מה אתה
ראת עמוס ואמר
בלוב קיץ ויאמר
יהוה אלי באת הקץ
אל עמי ישראל
לא אוסית עור
עבור לוי והלילוי
שירותי חבל ביום
ההוא נאם אדני
יהוה רב הפגז ככל
מקום השליך הסו
שמש
זאת השאפים א
אכיו ולשבת
עני ארץ לאמו
בתי יעבר החרש
תשכרה שבר
והשבת ונפתחה
בר להקטין איהו
ולחגיל שקל יה

ולעת מאוני מד
מדמה ולקעת כנסת
הלים ואכיון בעכו
נעלים ומפל בר נ
נשביר נשבע יהוה
בנאון יעקב אמ
אשכח לנעח כל
מעשיהם והעל זאת
לא תרגו הארץ וי
ואכל כל יושב בה
ועלתה כאור בלה
ונגרשה ונשק ה
פיאר מי צרים
והיה ביום
ההוא נאם אדני
יהוה והבאתי הט
השמש בערבים
והחשכתי לארץ
ביום אור והמכתי
חגיכם לאבל וכל
שיריכם לקנה ו
והעליתי על כל
מתנים שק ועל
כל ראש קרחה
ושמתיה כאכל
יחיד ואחריתו כזם
מד
הנה ימים נאים
נאם אדני יהוה
והשלחתי רעב
בארץ לא רעב ל

ללחם ולא צמח
למים כי אכלתי
לשמיע את דברי
יהוה ונעו מימי
ים מצפון עד מי
מזרח ישוטטו
לבקש את דם
יהוה ולא ימצאו
ביום החורף תתע
תתעלפנה התנוחת
היפות והפחזרים
בצמא הנשבעים
כאשבת שמרו
ואמרו ח אלהי
הו וחי רוד באר
שבע ומלו ולא
יקומו עוד
ראית את
אדני נעב על המד
המופת ויאמר ור
הכמגור וירעשו
הספים וכצעם
בראש כלם ואחה
ואחריתם סורב
אחרג לא יעם לה
נס ולא יפלט להם
פליט אם יחירו
בשאוול משום יר
תקחם ואם יעל
השמים משום
אורדם וואם יחבאו

ובלילה יושבו בערבים איכה גרם בערבים השאפים כי ימנון השאפים של כפר ארץ בראש הים ועניו כדורים כסא
כי שוכני זאת השאפים אכיון לשוכני עני ארץ וישראל על וימנון וישראל אהב את יוסף ככל בער וישראל עישה לו
הוא רב וישראל ויהיה עומדים על הרר יום הברך וישראל רבים וישראל חזנים וישב יהודה ויהי בלית שבת חלכו ביום חזק

ראש הכרמל מי
לשם אחפש זה
ההרים ואם
סוף כנר עיני
בדקע הים משום
אשת את הנחש
הכס ואם לך
בני לפני אבות
לשם אשת את
הרב והדגתם ויש
תבתי עיני עת
יהם לדעה לא
הסה וארני יהוה
ובאת הנגע
סרו והמתו ו
אמר כל יושב
העלמה ברא
השקעה ברא
יום המנעד
המים מעלות
אודת על ארץ
סח הקורא לבי
הם וישפנס על
פי ארץ יהוד
הוא כפי כשיים
אם לי בני ישר
ישראל נאם יהוה
הוא את ישראל
העלתי מארץ
בעים ומלשתיים

יהודה וישראל לכוזים הלא ילך וישראל לכוזים ויענה טמון יעקב וזכר אלה ליעקב למען עברי יעקב יתיר כוכבן וישראל אל
יבנה וישראל לעולם אבא אביהו אבא יחזקיהו וישראל גלה גלה חזון ב יאטו פוקים ויסכנהו חזון ישעיהו בן אסין

כראש הכרמל מז
מישם אחפש דז
ולקחהים ואם
יפתרו מצגר עיני
בקרקע הים משג
אציה את הנחש
ונשכם ואם ילכו
בשבי לפני איכיהם
משם אציה את
החרב והרגתם וט
ושבותי עיני על
עליהם לרעה ולא
לטובה וארצי יהיה
הצבאות הנזעז
בארץ והמת יל
ואכלו כל יושבי
בה ועלתה כיאר
בלה ושקעה כיאר
מצרים הפונד
בשמים מעלות
ואגרתו על ארץ
יסרה הקורא למי
הים וישפכם על
פני הארץ יהודה
שמד
הלוא כבני כשנים
אתם לי בני ישראל
ישראל נאם יהודה
הלוא את ישראל
העליתי מארץ
מצרים ועל שובים

מיפתור וארם מז
מקיר הנה עיני ז
ארצי יהיה ככרמל
החט אה והשמדתי
אתה מעל פני ה
הארמה אפס כי ז
לא השמיד אשמד
את בית יעקב נא
יהוה כי הנה אנכי
מצה והנעתי ככל
המים את בית י
ישראל כאשר י
יעל בכברה ולי
יפל צרור ארץ
בחרב ימותו כל
חטאי עמי האמ
האמדים לא תגיש
ותקדים בערתי ז
הרעה וביזם ההוא
אקים את ספת דוד
הנמלת וגדתי את
פרציו והדסותיו
אקים וכנתיח כמי
עלם למיש ידשו
את שארית אדום
וכל הגים אשר נ
נבוא שמי עליהם
נאם יהודה עשה ז
זאת
הנה ימים באים נ
נאם יהודה ונגש ז

הורש בקרצו ורד
עניים במשור הודע
והטיפו ההרים ע
עסיס וכל הגבעות
תתמוגגנה ושובת
את שבות עמי ז
ישראל ובני ערים
נשמות וישבו ונ
ונטשו פרמים ושת
את יצב ועשו צנת
ואכלו את פריהם
ונטעתים על אה
ארמתם ולא נט
נעטשו עוד מעל
ארמתם אשר נ
נתתי להם אמד ז
יהוה אלהיך
חזון עבריה כ
אמל ארצי יהוה ז
לארזם שמוערה
שמענו מאת יהוה
ויצור פנים שלח
קומיו ונקומיה עליה
למלחמה הנה ק
קטו נתתו בגים
בזוי אתה מאר ז
ודו לכר חשיאר
שכני בחגוי סלע ז
מרום שבתו אמד

חזון עבריה כ אמר יל לארזם שמוערה שמוערה עיני כט ויסכנהו קטשה כוכבם וזכרו עשיל ככבם עיני איכנה פליר עיני דאכה
ראכה נע עני וזכט עני כשורי את עיני טז יעקב וכואים יאהה עני ואשימה עני כליה וימיע הדמים ושובתי עני יתחס עני
יגם את ארצי כי ררבוך ורגם את אנו אנושה לאהוס ושובתי א הגשוב עני ילקם עני אלן עני כוכב עני עיני דאכה אביבוכה
זכר
עני
עני
עני
עני
עני

ללחם ולא עשה
למים כי אה
לשביע את ד
יהודה ועשו כ
ים מצפו ע
מורח ישוט
לבקש את ד
יהוה ולא י
ביום הודא ה
תעלפנה ה
היפות והפ
כעמא והש
באטבות ה
ואמרו ה
דו וחי דוד
שבע תפ
יקומה ע
ראה
ארצי נכב
המופת ו
הכפתור ו
הספים ו
פראש נ
ואחרית
אהרן לא
נס ולא י
פליט וא
בשאל מש
תקחם וא
השמים מ
אודים וא

לאיש לבד וסימניו... קול בבורק... לילה רב... רחש את שני טעמיו... יאם אין לאיש נואל... את כלו... ונתנו יבסו אלא... והשנו על בניה יום ביום וקטרו... ויאמר שאל לנעור... ויאמר דבר אל האנשים... ויאמר לו אל עם יי

בלנו מי יורידני
ארץ ואם תגביר
כנשר ואם בז טז
כוכבים שים קער
משם אודיד נאם
יהוה אם נגבים
נא לך אם שודד
לילה איד נרמית
הלוא יגבו הים
אם כיצרים נא
לך הלא יש איה
עללות איד נחפשו
עשו נבעו מיני
מי נפניו ער הגבול
של חוד כל אנשי
ברית השיאור
יכלו לך אנשי ט
שלמך לחמד יש
ישיב מחזר תח
תחזיק אז תבנה
בי הלא ביום
ההוא נאם יהוה
והאנדה חכמים
מארום ותבעד
מהר עשו וחתה
גבוריך תימו למעו
יפת איש מהר
עשו מקטל מחו
מחמס אחיר יע
יעקב תכסר ביש
תכרת לעולם ביום

עמדו מנר ביום
שבות זרים חילו
זכרים נאו שעוד
ועל ירושלם ירו
גורל גם אתה נאח
מיחם ואל תרא בום
אחוד בום נברו
ואל תשמח לבני
יהרה ביום אנדם
ואל תגדל פיר בום
ערה אל תבוא נה
בשטר עמי ביום
אידם אל תרא גם
אתה פרענו ביום
אידו ואל תשלח
בחילו בום אידו
ואל תעמד על הפק
להכרית את פליטו
ואל תסגר שרדיו
ביום ערה כי קרב
יום יהוה על כל
הגוים באשר עשו
עשית יעשה לך
גמלך ישוב נראו
בראשך כי נאשו
שתיתם על הר
קרטיי ישתו כל
הגוים המיד ושנת
ולעו והיו כלות
היו ובהר ציון תה
תהיה פליטה והיה

קדש וירשו בית
יעקב את מזר שנת
והיה בית יעקב אש
וכית יוסת לחבר
וכית עשו לקט
ודלקו בהם ואכלת
ולא יהיה שריר
לכית עשו כי יחה
דבר וירשו הנגב
את הר עשו והמ
והשמלה את פלשו
פלשתיים וירשו את
שרה אפרים ואת
שרה שמרון ונג
וכנימו את הגלעד
וגלת החל הזה לבני
ישראל אשר נב
כנענים ער צרפת
וגלת ירושלם אשר
בספרד ירשו את
ערי הנגב וערו
בושעים בהר ציון
לשפט את הרעש
עשו והיתה ליהוה
המלוכה

ויהי דבר יהוה אל
יונה בו אמר לי
לאמר קום לו אל
נינה העיר הגדולה

ישיב לו את נכסיו... ויאמר ויאב לאיש... ויאמר כל אשר... האנדה חכמים... מארום ותבעד... מהר עשו וחתה... גבוריך תימו למעו... יפת איש מהר... עשו מקטל מחו... מחמס אחיר יע... יעקב תכסר ביש... תכרת לעולם ביום

באשר לו חייבתיך... ויטעב אליהם את כל הצמר... ויבטחו באלהים את כל הצמר... ויבטחו באלהים את כל הצמר...

וקרא עליה פי עלתה
רעתם לפני וייקם
ינה לברח תרשי
תרשישה מלפני
יהוה וירד יפו ויבט
ויביצא אניה באה
תרשיש ויתן שנה
שכרה וירד בה לה
לבוט עמיהם תרש
תרשישה מלפני
יהוה ויהיה הטיל
רוח גדולה אל הים
ויהי סער גדול במן
והאניה חשכה לה
להשכר וייראנו
המלחים ויזעקו
איש אל אלהיו
ויטלו את הפלים
אשר באניה אל
הים להקל מעליהם
וינה ידו אל ירכתו
הספינה וישכב וי
וירדם ויקרב אליו
רב החבל ויאמר
לו מה לך נדבך
קום קרא אל אלהיך
אחלי תעשת הנה
האלהים לנבולת
נאמר ויאמרו אלה
איש אל רעהו
לכו ונמלח גדולות

ותרעה בשלמי הנה
הרעה הזאת לנו
ויפלו גדולות ויפלו
הגדול על יונה
ויאמרו אליו הגוה
נא לנו כאשר לבני
הרעה הזאת לנו
מה מלאכתך ופס
ומאיז גמול מה
אריצך ואימור
עם אתה ויאמרו
אליהם עבדי אנבי
ואת יהוה אלהי
השמים אנו יודים
אשר עשה אלה
הים ואת היבשה
וייראו האנשים
ידאה גדולה ויאמרו
אליו מה זאת עשה
עשית כי ידעו הנה
האנשים כי מלפני
יהוה הוא ברח כי
הגיד להם ויאמרו
אליו מה נעשה לך
וישתק הים מעליו
כי הים הולך וסער
ויאמר אליהם שש
שאנני והטילוני
אל הים וישתק הים
הים מעליכם כי
יודע אני כי בשלי

הסער הגדול הנה
עליכם ויחברו
האנשים להשיב
אל היבשה ולא י
יכלו כי הים הולך
וסער עליהם ויקח
ויקראו אל יהוה
ויאמרו אנה יהוה
אל נא נאכרה נה
בנפש האיש הזה
ויאל הים עלינו נם
נקיא כי אתה יהוה
כאשר הפצת עש
עשית וישא אלה
יונה ויטלה אל
הים ויעמד הים
מזעפר וייראו
האנשים ידאה
גדולה את יהוה
ויזכרו זכר ליהוה
ויירדו גרביסודים
יהוה רג גדול לבו
למנוע את יונה
ויהי יונה במעי חיה
שלשה ימים ושל
ושלשה לילות
ויהפלו יונה אל
יהוה אלהיו במעי
הדג ויאמר קר
קראתי מצרה לי
אל יהוה ויענני מן

כאשר לו חייבתיך... ויטעב אליהם את כל הצמר... ויבטחו באלהים את כל הצמר... ויבטחו באלהים את כל הצמר...

קדש וירש
יעקב את
היה בית
ובית זכה
ובית עשו
ורדק פס
ולא ידע
לבת עשו
דבר וירש
את הו עשו
והשמחה
פלשתים
טה אמה
טה שמה
וכנימו
וגלת הח
ישראל
כנענים
וגלת יוס
בספר יו
ער הנב
מושעים
לשפט את
עשו ודו
המלכה

ויאמר יצא וסימני הרוח ויאמר ביום אביב ויאמר יצא וסימני הרוח ויאמר יצא וסימני הרוח ויאמר יצא וסימני הרוח

לכרה תרשישה
ביד עתי כי אתה
אל הנח ורחום
אדר אפים ורב
חסד תחם על
הרעה ועתה יהוה
קח נא את נפשי
ממני כי טוב מותי
מחיי
ויאמר יהוה הה
הדיטב חרה לך
וינא ידנה מז העיר
ושב מקרם לעיר
ויעש לו שם ספה
וישב תחוליה ביה
בצל שר אשר יהוה
ידעה מה יהיה
בעיר ויבז יהוה
אלהים קיקיו ויעל
מעל ליונה להיות
צל על ראשו לה
להציל לו מדעת
וישמח יונה על
הקיקיו שמחה
גדולה ויבז האל
האלהים תולעת
בעלות השחר
למחרת ותך את
הקיקיו ויבשו
ויהי כורח השמש
ויבז אלהים רוח

קדים חרישיותו
השמש על ראש
יונה ויהעלה ויעל
השאל את נפשו
למות ויאמר טוב
מותי מחיי ויאמר
אלהים אל יונה הו
הדיטב חרה לך על
הקיקיו ויאמר היטב
חרה לי ער מורת
ויאמר יהוה אתה
חסת על הקיקיו
אשר לא עמלת בו
ולא גרלת שבו
לילה היה ובו לילה
אמר ונאני לא אהום
על צינה העיר הז
הגדולה אשר יש
בה חרבה משתים
עשרה רב אדם
אשר לא ידע בו
ימיט לשמאלו
ובהמה רבה
דבר יהוה אשר
היה אל מיכה המז
המירשתי בימי
ותם אחז יחזקיה
מלכו יהודה אשר
חזה על שמרון הז

וידושלם שמיעה
עמים כלם הקטע
הקשיבו ארץ זה
ומלאה ויהי ארץ
יהוה בכם לעד
ארצי מהיכל קדש
כי הנה יהוה יצא
ממקומו וידר וד
ודר על כמורתי
ארצי ונמסו ההל
החרים תחוליו והל
והעמקים יתבקעו
כדונג מפני האש
כמים מזרים כמו
כמורד בפשע
יעקב כל זאת וכל
וכחטאת ביר
ישראל מי פשע
יעקב הלא שמחו
ומי כמות יהודה
הלא ירושלם
ושמתי שמרון
לעי השדה למסו
למיטעי כרם והגז
והגרת לגי אבניה
ויסריה אגלה וכל
פסיליה יפתו וכל
אתנניה ישראל
באש וכל עציבה
אשים שבימה
מאתנו וינה קבצו

ויאמר הו קרא שמו ויחזק יל נכ עליו ויאמר ויאמר נקבה שוכר וישא עיניו וירא את הנשים וישב אל אחיו ויאמר וישא את
עינו וירא את כעסין ושככאי נכ אבתי ובשואה ויאמר יוסף אל אביו בע קס ויברך את יוסף ויאמר מי שמד לאיש שרי
וישב משה אל יל ויאמר ויחברו וישב וירא אהרן וכן מוצא ויאמר פני ילכו ויאמר הראני נא את כבודך וירין לשר

וירץ הנער ויגד למושה ויען יהושע בן נון משרת יידי וישראל ליידי ויאמר בן אדם יענו בלק בלד טואם וישא משלו ויאמר
באים וישא משלו ויחברו אורי וישא משלו וירא את שמואל וירא את הקני ויאמר יידי כיסו בן וזאת ליהודים ויאמר

וער אתנו זונרה
ישוכמו על זאת
אספרה ואיללה
אילכה שילל ועש
וערום אעשור
מספר פתנים ואי
ואכל כבנות יענה
כי אנרשה מפותה
כי באה ער יהודה
נגע ער שער פמי
ער ירושלם בנת
אל הגידו בכו לא
הבנו בבית לעפון
עפר התפלשתו
עברי לכם שבת
שפיר עריה בשת
לא ינאח ישבת
צאנו מספר בית
האצל יקח מכם
עמדתו כי חלה
לטוב ישבת מרות
כי ירר רע מארת
יחזה לשער ירוש
ירושלם ירתם
המרבב לרכש
ישבת לביש רא
ראשית חטאת
היא לבת ציח כי
בר נמי צאו פשע
ישראל לכו תתנו
שליחים על מורשת

נת בתי אכזיב לי
לאכזב למלכי יש
ישראל ער הירש
אכי לך ישבת מה
מרשה ער ערלם
יבוא כבוד ישראל
קרוי התי על בני
תעצנד הרחבו ק
קרחתו כנשור כגלו
ממר
הוי חשבו אח ופי
ופעלי רע על מש
משכבתם מאור
הבקר יעשוה כיש
יש לאל ידם וחמו
שדות ועלו ופתים
ונשאו ועשוקה
גבר וכותו איש
ועלתו
לכו פה אמר יחיה
הנני חשב על המ
המשפחה הזאת
רעה אשר לא
תמישו משם צד
צוארתכם ולי
תלכו רומה כי ש
רעה היא ביום
החוא ישא עליכם
משל תחזה נה
גדיה אמר שדור
נשדנו חלק עמי

ימיר איד ימיש
לי לשוב שרש
יחלקו לכו לא יחיה
לך כישלך הכל
בגודל בקהל יחיה
אל תשימו ישיפו
לא ישיפו לאלה
ולא יסג מלכות
האמור בית יעקב
הקצר רוח יהוה
אם אלה מעלדו
הלוא דבייטיט
עם הישר הלה
ואתמיד עמי לאוי
יקומים ממול שד
שלמה אדר תפי
תבטטו מעברת
בטה שוכי מלחמו
נשי עמי תגרשו
מבית הענגיה נה
מעל עולליה הקחו
הדרי לעולם קומו
דלם כי לא זאת
הפינחה בעבור
טמאה תכל חם
צמדו לו איש
הלך רוח ושק בנ
אטית לך לייז וה
ולשכר וחה מסיה
העם הזה אסרת
אאסת יעקב בלך

וירץ הנער ויגד למושה ויען יהושע בן נון משרת יידי וישראל ליידי ויאמר בן אדם יענו בלק בלד טואם וישא משלו ויאמר
באים וישא משלו ויחברו אורי וישא משלו וירא את שמואל וירא את הקני ויאמר יידי כיסו בן וזאת ליהודים ויאמר
וער אתנו זונרה
ישוכמו על זאת
אספרה ואיללה
אילכה שילל ועש
וערום אעשור
מספר פתנים ואי
ואכל כבנות יענה
כי אנרשה מפותה
כי באה ער יהודה
נגע ער שער פמי
ער ירושלם בנת
אל הגידו בכו לא
הבנו בבית לעפון
עפר התפלשתו
עברי לכם שבת
שפיר עריה בשת
לא ינאח ישבת
צאנו מספר בית
האצל יקח מכם
עמדתו כי חלה
לטוב ישבת מרות
כי ירר רע מארת
יחזה לשער ירוש
ירושלם ירתם
המרבב לרכש
ישבת לביש רא
ראשית חטאת
היא לבת ציח כי
בר נמי צאו פשע
ישראל לכו תתנו
שליחים על מורשת

ויען עני את יהושע אל בן המושטות ויאמר אחי בני אמי וירר יפכה נה ויעטר בנח אל ויין ויאמר ויבניה בנח ויקדו אל
וירא שמי שוק אל יידי ויען האיש הלוי ויגד לו שפוטל את כל ויקח שפוטל יבן אחת ויען דואג הארומי ויען אחימלך את
הפולך ויען אחי את הפולך ויקונן הפולך על אכבר ויאמר ירני המלך ויען ויאם ויאמר חליה ויאמר יידי כלעי ויעזרה ויעלי

וירץ הנער ויגד למושה ויען יהושע בן נון משרת יידי וישראל ליידי ויאמר בן אדם יענו בלק בלד טואם וישא משלו ויאמר
באים וישא משלו ויחברו אורי וישא משלו וירא את שמואל וירא את הקני ויאמר יידי כיסו בן וזאת ליהודים ויאמר
וער אתנו זונרה
ישוכמו על זאת
אספרה ואיללה
אילכה שילל ועש
וערום אעשור
מספר פתנים ואי
ואכל כבנות יענה
כי אנרשה מפותה
כי באה ער יהודה
נגע ער שער פמי
ער ירושלם בנת
אל הגידו בכו לא
הבנו בבית לעפון
עפר התפלשתו
עברי לכם שבת
שפיר עריה בשת
לא ינאח ישבת
צאנו מספר בית
האצל יקח מכם
עמדתו כי חלה
לטוב ישבת מרות
כי ירר רע מארת
יחזה לשער ירוש
ירושלם ירתם
המרבב לרכש
ישבת לביש רא
ראשית חטאת
היא לבת ציח כי
בר נמי צאו פשע
ישראל לכו תתנו
שליחים על מורשת

ויבאו דוד ויאמרו וישבע הבלד הממור ויאמרו יין אלה ישראל ויקם וילך כרפיה לקחו נא יתלך לקוח ויהפיל אל יין ויאמרו ויאמרו על חלה ויהי בעלות הכונה ויאמרו איש כעל שער ויקח את ארדה אליהו ויהפיל אליהו ויאמרו ויהי ככחם

קבץ אקבץ שארית
ישראל יחד אשימנו
כנצאו בצרה בערר
בתור חרבנו תהימנו
מאדם עלה הפרץ
לפניהם פריצו ריה
ויעברו שער ויצאו
בו העבר מלכם ז
לפניהם ויהיה ברא
בראשם
ואמר שמעו נא ז
ראשי יעקב וקציע
בית ישראל הלוא
לכם לדעת ארד
המשפט שנאי ז
טוב ואהבי רעה
גולי עורם מעליהם
ושארם מעל עד
עצמותם ואשר
אכלו שאר עמי ז
ועורם מעליהם
הפשיטו ואת עד
עצמיתיהם פצחו
ופרשו כאשר בז
בסיד וכבשו בתוך
קלחת או יזעקו ז
אל יהיה ולא יענה
אותם ויסתר פניו
מחם בעת ההיא
כאשר הרעו מד
מעלליהם

כח
אמר יהוה על הנז
הנביאים המתעים
את עמי הנשכים
בשניהם וקראו ז
שלום ואשר לא
יהו על פיהם וקה
וקדשו עליו מלה
מלחמה ולכן ליה
לכם מחוז וחשמו
לכם מקסם וכאח
השמיט על הנביאים
וקרר עליהם היס
ובשו החזים והפרו
הקסמים ועטו על
שפם כלם כי אין ז
מענה אלהים ויה
ואולם אנכי מלי
מלאתי כח את ז
רוח יהוה ומשפט
תגבורה להגיד ליה
ליעקב פשעו ולת
ולישראל חטאתו
שמעו
נא זאת ראשי בית
יעקב וקציע בית
ישראל חמה עבכם
משפט ואת כל
הישדה יעקשו ז
בנה יצו כדמים
וירושלם בעולה

ראשיה בשחר ז
ישפטו וכחניד
במחיר ידו ונביאיה
בכסת יקסמו ועל
יהוה ישענו לאמד
חלוא יהוה בקרבנו
לא תבוא עלינו ז
רעה לכו בגלכם
ציון שדה תחרש
וירושלם עיני יהוה
והר הבית לכמות
יער
והיה באחרית
הימים יהיה הר ז
בית יהוה נכח ב
בראש ההרים
ונשא הוא מגם
מגבעות ונהרו ז
אליו עמים והללו
גוים רבים ואמרו
לכו ונעלה אלהו
יהוה ואל בית א
אלהי יעקב ויודעו
מדרכיו ונלכו
בארחתיו כי מי
מיצוה תצא תודה
ורבו יהוה מירוח
מירושלם וישפט
בין עמים רבים
והוכיח לגוים עד
עצמים עד רחוק

שכרון ויבאו דוד ויאמרו וישבע הבלד הממור ויאמרו יין אלה ישראל ויקם וילך כרפיה לקחו נא יתלך לקוח ויהפיל אל יין ויאמרו ויאמרו על חלה ויהי בעלות הכונה ויאמרו איש כעל שער ויקח את ארדה אליהו ויהפיל אליהו ויאמרו ויהי ככחם

ידיה צמי וימסורנו אל וישמטנו קול ארם יושב הנקד הנכב על הקורים וימלאר בת אל אויב וימסר קיר זה דבר כל יוסמיר
קיר זה מוסר פניו ערו זה כורבניוהו כמ " ילכוהו ב וסימניוהו " ואשר ילכוהו ימלאר בת אל אויב וימסר קיר זה דבר כל יוסמיר

וכתתי חרבותיהם
לאותים וחרבותיהם
למומדות לא ויש
ישאו גוי אל גוי
חרב ולא ילכוהו
עור מלהמה ויש
וישב איש תחת
גבנו ותחת תאננו
ואז מהריר כי פי
יהוה צבאות רבו
כי כל העמים ילכו
איש בשק אלהו
ואנחנו נלך בשם
יהוה אלהינו לעד
לעולם ועד
ביום הווא
נאם יהוה אספה
הצלעה והערה
אקבעה ואשר
הרעתי ושמרתי
את הצלעה לעד
לשאר ית והנה לא
לגוי עצים ומלך
יהוה עליהם בהר
ציון מעתה ועד
עולם
ואתה מגדל עדו
עפל בת ציון ערו
תאתה ובאת המד
המישלה הראה
הראשנה ממלכת

לכת ירושלים ועד
עתה לפיה תרע
רע המלך איז בר
אם יועצר אכר
כי החזיקר חיל ט
כילדה חולי ונחי
בת ציון כילדה
עתה תצאי מקרה
ושכנת בשדה וי
ובאת עד כבל שנ
תצילי שם ואלה
יהוה מבת איביר
ועתה נאספו עליך
גוים רבים האמדם
תחנת ותחו בציון
עינינו ויהמה לא
ידעו מה שבורת
יהוה ולא הבינו
עצתו כי קבעם
כעמיר צרעה וקומי
ודשי בת ציון כי
קרנו אשים ברז
ופרסתי אשים
נחשה וחרקות
עפים רבים והחד
וחרמתי ליהוה
בצעם וחילם לי
לארוח כל הארץ
עתה התגרדי בת
גדוד מצור שם
עלינו בשבט יבו

על הלחי את שמע
שבט ישראל
ואתהבת
לחם אפרתה נש
צעיר להיות באר
יהודה ממד לי
יצא להיות מושל
בישראל ומי צאתו
מקרב בני עמו
לבו יתנב עד עת
יילרה ילרה ויתר
אחיו ישוכח על
בני ישראל ועמד
ודעה בעו יהוה
בנאוז שם יהוה
אלהיו וישבו כי
עתה גדל עד א
אפס ארץ ויהוה
זה שלום אשור
יבוא בארצנו וכן
ידוד בארמנותנו
והקמנו עליו ש
שבעה רעים וש
ושבעה נסיכי אדם
ורצו את ארץ
אשור כחרב ואת
ארץ נמרוד נפת
בפתחה והציל
מאשור כי בוא
בארצנו וכן יהוה
בגבולנו

ויהוה
על הלחי את שמע
שבט ישראל
ואתהבת
לחם אפרתה נש
צעיר להיות באר
יהודה ממד לי
יצא להיות מושל
בישראל ומי צאתו
מקרב בני עמו
לבו יתנב עד עת
יילרה ילרה ויתר
אחיו ישוכח על
בני ישראל ועמד
ודעה בעו יהוה
בנאוז שם יהוה
אלהיו וישבו כי
עתה גדל עד א
אפס ארץ ויהוה
זה שלום אשור
יבוא בארצנו וכן
ידוד בארמנותנו
והקמנו עליו ש
שבעה רעים וש
ושבעה נסיכי אדם
ורצו את ארץ
אשור כחרב ואת
ארץ נמרוד נפת
בפתחה והציל
מאשור כי בוא
בארצנו וכן יהוה
בגבולנו

דבר יש בניאים וסיכונים " כל אשר יצא פיהו ויהי חיות אשור יעיר ויהי העם עובד יהושע ויכל אשר יצא פיהו יהוה ויחוס
דור מנקה כאשר ימסורנו אל וישמטנו קול ארם יושב הנקד הנכב על הקורים וימלאר בת אל אויב וימסר קיר זה דבר כל יוסמיר
ישם יהוה המולך כמד לי יבא יהוה כלאו לעשות ללגריים וללעני האמן יהוה יתן עינו ככל אשר אל השוכחו פליטה ויסמיר

דבר יש בניאים וסיכונים " כל אשר יצא פיהו ויהי חיות אשור יעיר ויהי העם עובד יהושע ויכל אשר יצא פיהו יהוה ויחוס
דור מנקה כאשר ימסורנו אל וישמטנו קול ארם יושב הנקד הנכב על הקורים וימלאר בת אל אויב וימסר קיר זה דבר כל יוסמיר
ישם יהוה המולך כמד לי יבא יהוה כלאו לעשות ללגריים וללעני האמן יהוה יתן עינו ככל אשר אל השוכחו פליטה ויסמיר

כח יתן רבך אשר יצא... ער יצא כענה ערה וישוהה כלביו וצער... ויהי ארירו מיסנו... בטה ה' יציעו ויסובוהו...
בטה ארע כי אירשנה... איה כנה זכבל... את המינדוב... במד אושיע את ישראל... בטה היתה... בטה אקדנו וזכרנו...

והיה
שארית יעקב נכז
בדרך עמים רבים
נטל מאת יהוה
כרכיכם עלי עשן
אשר לא יקוה
לאיש ולא ייחל
לכני אדם והיך
שארית יעקב כי
בגים בדרך עמים
רבים כאריה נכז
בנתמות יער נכז
כנביר בעררי יז
צאו אשר אם
עבר ורמס וטרה
ואז מיניל תדם
יד על צדיך וכל
אנבד יפרתו
והיה ביום
ההוא נאם יהוה
והכרתו סוסיד מז
מקרבך והאכדת
מרכבותי והסת
ערי ארצך והדסת
כל מבצריך והכז
והכרת כשפים
מייד ומענגים
לא יהיו לך והכז
והכרת פסיליך
ומינכתיד מקרבך
ולא תשתחוה עוד

למעשה יריך וגו
ונתשתי אשיריך
מקרבך והשמדת
עריך ועשית נאם
ובחמה נאם את
הגוים אשר לא
שמעו
שמעו נא את אה
אשר יהוה אמר
קום ריב את ההרים
ותשמענה הנבעות
קולך שמעו הדם
את ריב יהוה והאז
והאיתנים מוסרי ז
ארץ כי ריב ליהוה
עם עמו ועם ישו
ישראל יתנח ועז
עמי מה עשית לך
ומה הלאתור ענה
כי וכי העליתך מי
מארץ מצרים ופי
ומבית עברים פת
פריתך ואשלח ז
לפניך את משה
אחוז ומרים עמי
זכר נא מה יעז ז
בלך מלך מואב
ומה ענה אתו בז
בלעם כו בעור כו
השטים וער הגז
הגלגל לפשו דעת

צדקות יהוה כמה
אקדם יהוה אכה
לאלהי מרום האז
האקדמנו בעלות
בעגלים בני שנה
הירצה יהוה פאל
אילים מרכבת נז
נחלי שמו האדנו
ככורי פשעי פרי
בטני חטאת נפשי
הגיד לך אדם מה
טוב ומה יהוה דה
הודש מפד כי אם
עשות משפט וז
ואהבת חסד והצנע
לכת עם אלהיך
קול
יהוה לעיר יקרא ז
ותושיה דאה שי
שמר שמעו מטה
ומי יערה עוד הי
האשו בית רשע ז
אונרות רשע ז
ואיפת רוזן ועמיה
האוכה כמיאונ ז
רשע ובכיס אנני
מרכה אשר עטז
עשיריה מלאו הז
חמס וישביה דכז
שקר ולשותם רמיה
במיהם וגם אני הז

בטה אקדם יי אלהי מרום האקדמנו בעלות בעגלים בני שנה הירצה יהוה פאל אילים מרכבת נז נחלי שמו האדנו ככורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דה הודש מפד כי אם עשות משפט וז ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך קול יהוה לעיר יקרא ז ותושיה דאה שי שמר שמעו מטה ומי יערה עוד הי האשו בית רשע ז אונרות רשע ז ואיפת רוזן ועמיה האוכה כמיאונ ז רשע ובכיס אנני מרכה אשר עטז עשיריה מלאו הז חמס וישביה דכז שקר ולשותם רמיה במיהם וגם אני הז

וכל מעשה ג' וסימניהן .. וכל מעשה הקפד וגבורהו ופרישות גדולה ביררכי .. ויש הסדר חקיה עמיה וכל מעשה בית אחא ..
וכל מעשה .. אורה ג' וסימניהן .. אלה לו כי היתה כמאספי קיץ כשגלוה כינור אין מטבל לאל כל כבוד אורה נכסיה

חליתי הנותן הז
השמים על חטי
חטאתך אתך
תאכל ולא תשב
וישחר בקרבך
ותסג ולא תפליט
ואשר תפלט להר
אתו אתה תורע
ולא תקצוד אתה
תרה וית ולא
תסוד שמן ותיל
ותירוש ולא תשו
השתה יין וישתמן
חקות עמרי וכל
מעשה בית אחא
ותלכו כמזענותם
למען תהי אתך
לשפיה וישבדך
לשרקה וחרפה
עמי השמים
אלה לי כי
הייתי מאספי קיץ
בעלית בעיר אין
אשכול לאכול
בכורה איתה נפש
אנך חסיד מו
הארץ וישד מאו
בארם אין מלם
לדמים יארם אז
איש את אחיהו
יעודו חרם על

הרע בפנים להיטיב
השר שאל והשפט
בשלום והגדל
דבר הזה נפשו הז
הוא ויעבדוהו טז
טובם כחך ישר
ממסוכה יום מיצו
מיצפיר פקדוהו
באה עתה תהיה
מבוכתם אל תי
האמני מדע אל
תבטחו באלוה
משכנת חיקר טז
טומד פתחי פיר
כי בו מצל אכ פת
קמח באמה מלח
בחמיתה איב איש
אנשי ביתי ואני
ביהיה אצפה אה
אוחלה לאלהי
ישעי ישמעני י
אלהי אל תטמ
השמחי איכתי
לי כי נפלת קמתי
כי אשנ בהשד
יהיה אור לי
ועתה יהיה
אשא כי חטאתי
לועד אשה ידע
רבי ועשה משד
משפטי יוציאני

לאור אראה בט
בצדקתי ותרי
אכתל ותכסה ט
בישה האמה אל
אין יהיה אלהי
עני תראיעה פד
עתה תהיה לפדמם
כטיט חוניתיוס
לבנות גרדיוס
ההוא ירחקוים
הוא וערדיוס
לביע אשד ושרי
מיצור ולמע מיצור
ועד נחר וס מים
והר החרוהיתך
הארץ לשממה
על ישביה מפרי
מעלליהם
רעה עמר
בשבטך צאו נד
נחלתו שמי לכח
ישר בתור כרמל
ירע בשן וגרע
כימי עולם כימי
צאתך מארץ ס
מיצרים אראנו
נפל אות יד אונ
גרים ויבשו מל
גבורתם ישימו
יד על פה אונתם
תחרטנה ילחכו

כל מעשה בית אחא .. וכל מעשה הקפד וגבורהו ופרישות גדולה ביררכי .. ויש הסדר חקיה עמיה וכל מעשה בית אחא ..
וכל מעשה .. אורה ג' וסימניהן .. אלה לו כי היתה כמאספי קיץ כשגלוה כינור אין מטבל לאל כל כבוד אורה נכסיה

נכסו אורה ויעש .. נכסו ישע אורה רע .. אחיהו .. וסימניהן .. לבלתי עורבם .. אכר חסיד סן השין ישר כרם קן סן
לרבים יארכו איש את אחיהו יעודו חרם .. ויכואו בהרועה .. איש במאיו .. השר ר' פלוין וסימניהן .. על דרך
נכסו להטיב כשר שואל והשפט בשלום ובגיוה רכר הוא .. ובנניה השר .. השר שכחות .. יבעת הויה יעמוד סימניה

עשה כב פתחן וסומעון יעשה חסד עשה טענת כי תפוחו אור ויען השליש וחבר ויען השליש למען יושב את שריית כור החסדן על יין הנע עשה יאב כל מועדן שאול כי יין טור בעת סלקיש ועשרתם רשעים והיו לו חסד יין עמאת

עפר פנחש כוחלי
ארץ ירצו מיסס
מיססרתיהם אל
יהוה אל הינו יפה
יפחדו ויראו ממו
מי אל כבוד נש
נשא עוז ועבר
על פשע לשארית
נחלתו לא החזיק
לעד אפו כי חמו
חסד הוא ישוב
ירחמנו יכבוש
עונתנו ותשלה
כמילות ים כל
חטאתם תתו
אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר
נשבעת לאבותינו
מימי קדם

וכפעה רדפו ופ
וענו אבק רגליה
גוער בים ויכשו
דכל הפהרות החז
החריב אמלל כז
בשו וכרמל ופרח
לכנו אמלל הרים
רעשו ממו והגז
והנבעות התמונה
ותשא הארץ מפני
ותכל וכל יושבי בה
לפני זעמו מי יעז
יעמוד ומייקום
בחרו אפו חמת
נתכה באש וחתה
וה צרים נתנו כז
ממו טוב יהוד
למעו כיום צרה
יודע חוסי כו וכל
וכשטת עבר כלה
יעשה מקומה וז
ואיכיו ידחת חשו
מה תחשכו אל
יהוה כלה הוא עז
עשה לא תקום
פעמים צרה בע
סירים סככים וט
וכסבאם סכואים
אכלו כקש יכש
כלא ממון יעז
חשב על יהוה רש

יעז בליעל
כה אמר
יהוה אם שלמים
וכו רבים וכו נגז
ועבר ועניתו לא
אענר עוד ועתה
אשבר מטה כז
מעליך ומסרתך
אתה וצנה עליך
יהוה לא יורע מז
מי שמד עוד מצית
אלהך אכרית כז
כסל ומסכה אשים
קברך כ קלות
הנה על
ההרים רגלי מכשו
משמיע שלום
חגי יהודה חגור
שלמי גררד כז
לא יוסית עוד לז
לעבור כד בליעל
כלה נברת עלה
מפיז על פגור כז
ניצור מצודה צפח
רוד חזק מתנים
אמז כח מאו
כי שב יהוה את
ואוז יעקב כנאוז
ישראל כ בקקום
בקקים חמדיהם
שחתו בלגו גברחו

כגל ישע כלכו דעה סרלכושוו למה ולושו כז עולם וימלד דוד על כל ישראל דום לולך והתחללו אל כושיעם מיניעים
עשה מלאכת יוחת עשה טענת לעטרקים עשה שמים וארץ אשר חמא עשור רע לא יוש אנה הלכתי כבועם בחוביה ותנשארם
ככל ויאלתו אלכם טלאים חטאתם וסומעון יירכר אל עשה דרא כנרון ישוב יחמיט יכבוש עונתנו ותשלה

מילה ה' וסימניהו ... ויהי שמואל מילה השלח ... הגט מילה לך ארובה ... והכנים הלויים לא יכרת ... חנה ארבע מילה מלחם וישנה ... למזבח נאם יי' ... פרש מילה ולרב חרבוהו ... מילה נשיאים ... כי הנה אנכי מיעד ... שוחט השור טבה איש ... פשוט י' ו' וסימניהו

מאדם אנשי חיל
מהלעים כאש
פלרות הרכב כד
ביום הכינו והכר
והפרשים הרעלי
בחצות יתהלך
הרכב ישתקשקו
ברחבות מראיהו
בלפידים כברקים
ידעו ויזכרו ארץ
אדיריו בשלח
בהלכותם ימהרו
חמתה והומן הספר
שערי הנהרות נד
נפתחו וההיכל
נבויג והעב גלתה
העלתה ואמהתיה
מנהגות בקול יונע
מתנפות על לבנ
לכביה ונעניה ככל
כבריכת מים מימי
היא והמה נסים
עמיה עמדו ואיז
מננה בזוככת
בזו זהב ואיז קצה
להכונה כבר מכל
בלי חמיה כנקה
ומכונה ומבלקה
ולב נמים ופק כד
ברכים וחלחלה
בכל מתנים ופני

כלם קבצו פארחה
איה מעוז אריות
ומרעה היא לכא
לכפירים אשר
הלך אריה לביא ט
שם צור אריה ואז
ביחריר אריה ט
טרח בדי גרתי וז
ומחנק ללבארתי
ומלא טרח חורתי
ומיענתיו טרפה
הנני אליד נאם
יהוה צבאות והט
והבערתי בעשו
רכבה וכפיריך תז
תאכל חרב והכרת
מארץ טרפה ולא
ישמע עוד קול
מלאככה
הוי עיר רמים
כלה פחש פרה
מלאה לא ימישו
טרתי קול שוט
וקול רעש אוכלו
וסוס דהר ומרפפה
מרקרה פרש
מעלה ולהב חרב
וכרק חנית ורב
חלל וכבר פגר
ואיז קצה לגיח
יכשלו כגיתם

מדב זעני זנור
טובת חו בעלת
כשפים המכרת
גיים פועניה ומ
ומשפחות ככש
ככשפיה הנני
אליד נאם יהוה
צבאות וגלות
טוליד על פני
והראיתי גיים נ
מערר וממלכות
קלוגר והשילתי
עליו שקנים וז
ונבלתי ושמתי
כראי ויהיה כל
ראוי יהוד ממד
ואמר שרדה נ
צננה מי יעור ל
ביאיז אנקש מי
מנחמים לך וה
התיטבי מנא י
אמיו הישר
ביארים מים סנ
סביב לה אשר
חילים מים חופ
חומתה פיש ע
עצמה ומצרים
ואיז קצה פוט
ולוכים היו בעו
בעורתה גם היא
לגלה הלכה כשב

מילה ה' וסימניהו ... ויהי שמואל מילה השלח ... הגט מילה לך ארובה ... והכנים הלויים לא יכרת ... חנה ארבע מילה מלחם וישנה ... למזבח נאם יי' ... פרש מילה ולרב חרבוהו ... מילה נשיאים ... כי הנה אנכי מיעד ... שוחט השור טבה איש ... פשוט י' ו' וסימניהו

ויסח קשב ויגלל פרש מילה ולרב חרב וזכר חיה רוב חלל וכבר פגר ואיז קצה לגיח ... הכוכב ה' וסימניהו ... אב ברוב ומחללי כהן ... אלפים וזכר אריהו יכשלו כחלוקתם ומתרו חומתה ישיגע ה' וסימניהו ... ובכל אשר אמרתי לא ישיגע עיר חסם בארץ יצלו כחושל ... כהניו בדימימי אמרתי עירי ישיגע וימנו ככבר רחשכוי חיון הנני אלך אמרתי יטאג וגם נשיאים וזר וישימם ויסתכנתים וזלזים

יה כט עבדא דרבא וירבא כפולה וסימניהון ייבא לו זין וישת למה העשה כה לעבדו אשר לא ינה אהם וירבא לו נח בשטון
הלא טוב לנו שיה מיריבא אשר לא הגיר לה וירבא לו נח אלה ויבא לו זין בעניתי לו כה יעש לוה היו מסיבין תלוי זה ארד

גם על ליה ירטשו
בראש כל חצורת
ועל נכבדיה ירה
גדל וכל גדוליה
רתקו בויקים גם
את השכרי תדי
נעלמה גם את
תבקשי מעוז
מאויב כל מבצרו
תאנים עם כפורם
אם יצטעו תכלו
על פי אוכל התה
עפר נשים בקרנ
לאיבוד פתוח נד
נפתחו שערי י
ארצה אלה אש
ברחור מי מעוז
שאבי לר חוקי
מבצור כאי ט
בטיט ורמיס
בחמר החוקי
מלבו שם תאכל
אש תכריתך חרב
תאכל בילק הדי
התכבר בילק התה
התכבר כארפה
הרבית רכלר מ
מפוכב השמים
ילק פשיט ויער
מגודר כארפה
וטפסור פגב גב

החנים בגדרות ביום
קרה שמש זרח
ונודר ולא נידע
מקומו אם נמו
רעיד מלך אשור
ישכנו ארירך נד
נפשו עמר על ה
ההרים ואז מקבו
אז כהה לשכרין
נחלה מפתר כל
שביעי שמער ת
תקעו כה עליך כ
על מי לא עברה
רעתך תמיר
המשא אשר הזה
חבדוק הנביא יער
אנה יתה שועתי
ולא תשמע אזעק
אליך חמס ולי
תושיע למה תה
תראני און ועמל
תביט ושר וחמס
לנצרי ויהי ריב ומ
ומרוז ישא על כו
תפוג תודה ולי
ינא לנצח משפט
כי רשע מכתיר את
הצדיק על כו ינא
משפט מעקל

ראו כגזים והביטו
והתמיהו תמיהו כי
פעל פעל בימיכם
לא תאמינו כי יס
יספרו כי הנני מקים
את הכשרים הגדי
המר והנמהר היה
ההולך למרחבי
ארץ לרשת מע
משכנות לא לה
אם ונורא הוא
מפניו משפטו זה
ושאתו יצא וקלו
מנמדים סוסיו וי
וחדו מזאבי ערב
ופשו פרשיו ופח
ופרשיו מרחוק
יבאו יעמו כנשו
חש לאכול בלח
לחמס יבוא מגפת
פניהם קדימה וי
ויאסת פחול שבי
והוא במלכים יה
יתקלס ורוזנים מ
משחק לו הוי
לכל מבצר ישחק
וינצר עפר וילמה
אז חלת רוח וענ
ואשם זה כהו ל
לאלה חלוא אפו
מקום יחוח אלה

יה לא ידע תהוה ענין ויהי לך לעם לעשות ויקר ריבונותו ישא גבי כ סימניהון ייבא לו זין וישת למה העשה כה לעבדו אשר לא ינה אהם וירבא לו נח בשטון
כט עבדא דרבא וירבא כפולה וסימניהון ייבא לו זין וישת למה העשה כה לעבדו אשר לא ינה אהם וירבא לו נח בשטון
יה כט עבדא דרבא וירבא כפולה וסימניהון ייבא לו זין וישת למה העשה כה לעבדו אשר לא ינה אהם וירבא לו נח בשטון

מרב ונטי
טובת ה
כשפס
גזים ש
ובשפ
כבשפ
אלי ט
צבאות
שולד
והרא
מער
הלוג
עלי ט
תבלת
מא
ראו
נאמו
ננה
מא
מנח
הת
אמו
ביאר
טב
חל
חומת
ענמ
ואח
הוב
בעו
לגל

קרשי לא נמות ז
 יהוה למשפט טז
 שמותי ויער להי
 להוכיח יסרהנו
 טהור עיננו מרז
 מראות רע והביט
 אל עמל לא תהי
 תוכל למה תפטי ז
 בוגרים תחריש ז
 בבלע רשע צדיק
 מפני והתעשה י
 ארס כרזי הים ז
 כרמש לא מושל
 בו כלה בחכה הי
 העלה יגרונו כרז
 בחרמו ויאספחו
 במיכמתו על כן
 ישמה ויציל על כן
 יזבח לחרמו ויקט
 ויקטר למכמתו
 כי כהפית שמו הי
 חלקו ומאכלו ז
 בראח העל כן י
 ריק חרמו והמט
 ותמיד להוצ גוים
 לא יחמול
 על משמט
 משמדת אעז
 אעמידה ואתי צפח
 על מיצור וא צפה
 לראות מיה ידבר

כי ומה אשיב על
 תוכחתי ויענני ז
 יהוה ויאמר כתב
 חוזו ובאר על הלי
 הלחות למעו ירוז
 קורא בוכי עוד ז
 חוזו למישר ויפרו
 לקח לא יבוב אס
 ותמהמה חכה לו
 כי נא יבוא ולא יה
 יאחר הנח עפלה ז
 ולא ישרה נפשו ז
 כי וצדיק באמונתו
 יהיה
 ואת כי הייז בוגר ז
 גבר יהיר לא יערה
 אשר הרחיב כסז
 כשאול נפשו והוא
 כמות ולא ישבע ז
 ויאסת אליו כל הגז
 הגרים ויקבז אליו
 כל העמים הלוי
 אלה כלם עליו כז
 משל ישאו ומלו
 ומל יצה חירות לו
 ויאמר חוי המדפה
 לא לו עד מתי ונז
 ומכביר עליו עכז
 עבטיט הלוי
 פתע יקומד נשה
 נשכר ויקצו כז

מזעזעיד והייר
 למשפות למוי ז
 אתה שלות גוים
 רבים ישלוד מלי
 יתר עמים מדמי
 ארם וחמס ארץ
 קריה וכל ישיב מה
 חוי
 בצע בצע רע לו
 לבית לשום פמחז
 קעו להנעז מפת ז
 רעו יעזת משרת
 לבית קעות עמי
 רבים וחוטא נפז
 נמשרוכי אמו מ
 מקיר העק וכפס
 מעז יעננה
 חוי בנה עיר
 ברמים וכנן קריה
 בעולתו הלוא הנז
 מאת יהוה צבאת
 ויצעו עמים מרי
 אש ולאמים כז
 ריק ייעפני כי תנז
 תמלא הארץ ז
 לרעת את כבוד
 יהוה כמים כסז
 עלים
 חוי משקה רעהו
 מספח חמתו וז
 שבר למעו הביט

מזעזעיד והייר
 למשפות למוי ז
 אתה שלות גוים
 רבים ישלוד מלי
 יתר עמים מדמי
 ארם וחמס ארץ
 קריה וכל ישיב מה
 חוי
 בצע בצע רע לו
 לבית לשום פמחז
 קעו להנעז מפת ז
 רעו יעזת משרת
 לבית קעות עמי
 רבים וחוטא נפז
 נמשרוכי אמו מ
 מקיר העק וכפס
 מעז יעננה
 חוי בנה עיר
 ברמים וכנן קריה
 בעולתו הלוא הנז
 מאת יהוה צבאת
 ויצעו עמים מרי
 אש ולאמים כז
 ריק ייעפני כי תנז
 תמלא הארץ ז
 לרעת את כבוד
 יהוה כמים כסז
 עלים
 חוי משקה רעהו
 מספח חמתו וז
 שבר למעו הביט

זכר מן דור ודור / אמה / שבעה על מים / אסמיר / ויבא אסמיר שבע / אכרבו / כנשו ישיב לך / זר ארזי וכו'

קרי	נשי קטני תורה	הגוי	למדי האזנה	היללם	לא יתייבבו היללים	הטח	וקרה ביום הנח	הכינו	מגן
במדי	ויצא לך שם	המגוי	חס לבי בקרבי	כחיללם	כי קנאתי כהיללם	מטח	דקה בחגיגת יין	כחכינו	שמים

על מעוריהם שד
 שבעת קלוז מכד
 מבכור שתה צב
 אתה והערל הסוב
 עליך כוס ימין יהוה
 וקי קלוז על כבודי
 כי חמס לבנוז יכפר
 ושר בהמות יחתו
 מרמי ארם וחמס
 ארץ קריה וכליט
 ישכי בה
 מה הועיל פי
 פסל כי פסלו יצו
 מסכה ומורה שד
 שקר כי בטח יצר
 יצרו עליו לעשות
 אלילים אלמים
 חוי אמו
 לעיז הקיינה שוד
 לאכו דומים הוא
 יודה הנח הוא תז
 תפרש זהב וכסה
 וכל רוח איז בקרטי
 ויהוה כחיכל קרד
 קרשו חס מפניו
 כל הארץ
 תפלה לחכקוק
 הנביא על שגידות
 יהוה שמיטתי סז
 שמער יראתי
 יהוה פעלר בקרב

שנים חייהו בקרב
 שנים תודיע בד
 ברגו רחם הזכור
 אלוה מתביז יבז
 יבוא וקדוש מהר
 פארו סלה כסה
 שמים הודו ותה
 יתחלתו כלאה
 הארץ וננה באור
 תהיה קרנים מידו
 לו ושם חכיו עוהו
 לפניו ילך רכר ריה
 ויצא רשת לדגלו
 עמר וימרד ארץ
 ראה ויתר גים ויה
 ויתפצצו הרדי עו
 שחו גבעות עולם
 הליכות עולם לוי
 תחת און ראיתי
 אהלי כושו ירגוז
 ירעות ארץ מריו
 הכנהדים
 חרה יהוה אם ננד
 בנהדים אפר אם
 בים עברתך כי תז
 תרכב על סוסך
 מרכבתיך ישועה
 עריה תעור קשתו
 שבעות מטות ז
 אמר סלה נהרות
 תבקע ארץ ראוד

יחילו הרים זרם
 מים עבר נתו תז
 תהום קולו רום יז
 ירהו נשא שמש
 ירח עמר וכולר
 לאור חציר יהלטי
 לנה פרק הניתר
 בועם תצער ארץ
 באת תרוש גים
 יצאת לישע עמן
 לישע את משיחך
 מחצת ראש מבית
 רשע ערות יסוד
 ער יצאר סלה נז
 נקבת כמיטיו ראש
 פרוז יסערו להפז
 להפיצני עליצותם
 כמד לאכל עני נז
 במסתר הרכת במ
 סוסך חמר מים
 רבים שמיטתי
 ותרגו בטני לקול
 צללי שפתי ימא
 רקב בעצמי תה
 ותחתי ארגו אשר
 אנני ליום צרה
 לעלות לעם יגדעני
 כי תאנה לא תפוח
 ואיו יבול כגפנים
 כחש מעשה זית
 ושרמות לא עשה

ל
 ל
 מ
 נ
 ס
 ע
 פ
 ק
 ר
 ש
 ט
 צ
 כ
 ל
 מ
 נ
 ס
 ע
 פ
 ק
 ר
 ש
 ט
 צ
 כ
 ל

הראיה	ואם פשה המטה	יבורותיו	בעבור ישכורו	זעה	לבסה אים	חסר	נכח להק איש	חליטו הפכו
מראותיו	ומי פקילת ארץ	בתורתיו	ולא שמיטתו פול	בנה	כעו אנא	כחך	ובכפן גלמיו	מחליטו טלח
ועצם	כחי ועצם ירי	בעצמך	היפך לאכור	יבנו	יחפו ונבו	בזבזו	ויאמר יין אל	חכירך יתבאנה

בחיך
 כפתי
 מא

משעך
 למשפחה
 אתה שילח
 רבם שילח
 ית עמי
 ארם יחסי
 קריות ישי
 בנע פנמי
 לבתי ישי
 קצו לתנ
 רעי ישי
 לבתי ק
 רבני וז
 נמשו
 מקור ה
 מעז ש
 הי
 פמיט
 בעודה
 באת
 יאשי
 אש ויא
 דק ייש
 תמלא
 דעת
 יהוה כפי
 עלים
 הי משק
 מספח ה
 טני לבי

חיה	גמל וטוב ולא	חרשה	ורשתי כל מיטושה	טלאים	כרעה עררו	אשר חלב זמזמו
כחיה	ואשב אל אחסיה	כחרשה	כרית למורי ברבר	בטלאים	וישבע שאול	וע טק סחריה

אכל גזר ממבלח
צאו ואחז בקרב
ברפתים ואני כג
ביתיה אעלוה
אצילה באלהי י
ישעי יהודה את
חילי וישם רגלי
באלות ועל כנפי
במדותי ירריבני
למנצח כנגינתי

דבר יהודה אשר
היה אל צפניה בן
טושי בן גדליה בן
אמריה בן חלקיה
בימי יאשיהו בן
אמון מלך יהודה
אסה אסה כל
מעל פני הארמה
נאם יהודה אסר
ארם וכהמה אסה
עות השמים והצ
הים והמכשלות
את הרשעים ו
והטתי את הארם
מעל פני הארמה
נאם יהודה ונטיית
את ידי על יהודה
ועל כל יושבי יד
ירושלם והכרתי

מז המקום הזר
שאר הבעל את
שם הכמרים ואת
הפתנים ואת הנג
המשתחווים על
הגנות לצבא ה
השמים ואת
המשתחווים הנג
הנשבעים ליהודה
והנשבעים במלפם
ואת הנסוגים מ
כ אחרי יהודה ו
ואשר לא בקשו
את יהודה ולא
דרשהו הם מפני
ארצי יהודה כי קרוב
יום יהודה כי הכי
יהודה זבח הקריש
קרוב איו ויהיה ביום
זבח יהודה ופקרתי
על השרים ועל
בני המלך ועל
כל הלכשים מלך
מלכוש נכדיו ופ
ופקרתי על כל
הדולג על המפתו
ביום ההוא חמיה
הממלאים בית
ארצהם חמסו
ומרמה
ותיה ביום ההוא

נאם יהודה קול צ
צעקה משער
הדגים ויללה מ
המישנה ושבר
גדול מהנבעות
היללד ישבי המ
הפכתש כי נרמו
כל עם פגעו נפת
כל נטילו נסח
החיה
בעת ההוא אפס
את ירושלם כג
בעדות ופקרתי על
האנשים הקפאים
על שמד יהם ה
האמרים בלבם
לא ייטיב יהודה
ולא ידע ויהיה
חילם למשפור
ובתיהם לשמניה
ובני בתים ולא י
ישם ונטשו כרמם
ולא ישתי את ינ
קרוב יום יהודה
הגדול קרוב ומה
כי אר קול יום יהו
מד צרח שם גפוח
יום עברה היום ח
ההוא יום צר
ומינקה יום שא
ומשאה יום השך

ירדף	ואם הנבע עררו	נש	נא את עבדך	יום	וענה שימי	כמכי	כח חסר י
מירדף	אם השכנן בין	כנס	כל הכל רבא	השום	הרע בשום	בסמכי	הא אלהים
כירדף	ואחסירה בשע	כנשיה	כנאו קרשים	שר	לכן הנשר	כסך	אלה אונת

אשר יום ענו רש
קפוי זכ שופר
ההיה על הערם
הנערה ועל הפנת
המחיה ערתי
לאים וחסר כעז
מרים כ ליהודה
הוא ושפר רמ
השם וחסר כג
מרים וגם כספם
והם לא זכר
ימים ביום עד
דת יהודה ונא
אשר האתי תי
הוא כל הארץ כ
הוא נבחה י
לש את כל יע
הארץ
התקשו
הגני לא נ
בטרם לרת
המז ער יום
מרים לא ימא ש
עליהם חרו את
הוא כטרם לא
שאר עליהם יום
את יהודה בקשו
את יהודה כל עני
אוי אשר מש
משפטו בער
משו צרל בקשו

ירדף	ואם הנבע עררו	נש	נא את עבדך	יום	וענה שימי	כמכי	כח חסר י
מירדף	אם השכנן בין	כנס	כל הכל רבא	השום	הרע בשום	בסמכי	הא אלהים
כירדף	ואחסירה בשע	כנשיה	כנאו קרשים	שר	לכן הנשר	כסך	אלה אונת

ט"ו חוד	מדינת אורה	מדינת	ידוע שמימינו וכמו עיינים	ש	בה שנתה נמק	מתי	אני ישנה וליכי ע
ט"ז חוד	מדינת אורה	מדינת	שמימינו וכמו עיינים	ש	הוא היה ע	מתי	ידיעה כי אני

ואמלה יום ענן ועש
וערפל יום שופר
ותרועה על הערים
הבצרות ועל הפנות
הנכחות ונה צרתי
לאדם והלכו כעז
בעורים כי ליהודי
חטאו ושפר רבם
בעפר ולחמים כגז
כגללים גם כספם
גם זהבם לא יוכל
להצילם ביום עז
עשרת יהודי וכאל
ובאש קנאתו תי
תאכל כל הארץ כי
כלה אר נבחרת יד
יעשה את כל יעד
ישבי הארץ
התקששו
רקשו הגוי לא נז
נכסתו בטרם לרת
חק נמז עבר יום
בטרם לא יבוא עש
עליכם חרוז ארת
יהודי בטרם לא ז
יבוא עליכם יום
את יהודה בקשו ז
את יהודי כל עמי ז
ארץ אשר משג
משפטו פעלו
בקשו יצא בקשו

ענוה אולי תפתח
ביום את יהודה כי
עזה עזובה תהיה
ואשקלח לטוממה
אשווד כצהרים
יצר שיה ועקרוו ז
תעקר
הוי ישבי חבל הים
גוי כרתים דבר יה
יהודי עלותם כעש
ארץ פל שמים והז
והאכרתה מאין ז
ישוב והיתה חבל
הים גיה כרות רז
רעים והדרות צאו
והיה חבל לשארית
בית יהודה עליהם
ירעו כנתי אשר ז
אשקלח בערב ז
ירבעו כי יפקדם
יהודי אלהים ושנ
שבותם
שבעתי חרפה
מזאב וגרמי בני ז
עמיז אשר חרפתי ז
את עמי ויגדלו על
גבולם לכו חי אני ז
נאם יהודי צבאות
אלהי ישראל כי ז
מזאב כסדם תהיה
וכני עמיז בעמדה

מימשק חרול וגז
ומינה מלח ושנ
ושמניה ער עלם
שארית עמי יבז
יבנים ויתר גוי עז
יעלומם ואת לחם
תחת גאונם כי חז
חרפו ויגדלו על
עם יהודי צבאות
נבז
יהודי עליהם כי רז
את כל אלהי הארץ
וישתחו לו איש
מפיקמו כל איני ז
הגוים גם אתם
כשים הללי חרבי
הפחוחיט ידו על
צמז ויאמר את
אשווד וישם את
ענוה לשפיה ציה
בערבח ורכשו גז
בתוכה עררית כל
חיתו גוי גם קאת
גם קפוד כנפתרדי
ליט קול ישווד
כחלח חרם כסת
כי ארזה ערה ואת
העיר העליזה הז
הישבת לכטח ז
האמרוז בלבנה
אני ואמסי עור

ש"ש	לשמים ולחובה	שולכת	אשר לא מותנת	הכרי	את דשתי נתי	דשתי	רמז ואכלו	נכחיה
ש"ש	יטור כע עשירה	משלכת	אכי השביעי	גמבי	כילת כדשתי	זלשתי	ויש את ארץ	מפתחיה
ז	ויבז בדתמשה	כרתה	סל אמר יתן כיום	דדתו	ויבז כעבותת	ביטור	ביום נרדבו	ישרבו

נאמי יהודי
צעקה כע
הזנים וידי
המטות וידי
גדול כמחשו
הילידי עמי
המטות כד
כד עס כמט
כד נשמי

כעת הודי
את יהודי
שדות וידי
דאנשדי
עז שמי
כאנדי
זאנישדי
נא ידדי
הזנים וידי
נמיות וידי
נשנמיות
שש נשנש
דא שישדי
כרני וידי
כרני וידי
מאת חילי
מד עשדי
זים עשדי
דחא וידי
מישנדי וידי
ומשאדי וידי

כאם יין עבאית בן רבינו... ונבחר ביום סיוון... ונבחר ביום סיוון... ונבחר ביום סיוון...

אקבו ושמתים לי
לתלה ולשם בכל
הארץ בשתם מעת
היא אמר אתכם
ובעת קבעי אתכם
כי אתו אתכם לשם
ולתלה בכל עמי
הארץ בשוכי את
שבותיכם לעיניכם
אמר יהוה

בבתיכם ספונים
והבית הזה חרב
ועתה פה אמר יהוה
עבאות שימו לב
לבבכם על דרכיכם
ורעתם הרפה והז
והכא מעט אמר
ואז לשבעה שתי
ואז לשכרה לבוש
ואז לחם לו והט
והכיתתו משהו
אל צדור נקבו

ועל הרגו ועל ההג
התירוש ועל הז
היצהר ועל אשר
תוציא הארמה
ועל הארם ועל
הבהמה ועל כל צע
כמים

בשנת שתים לז
לרודש המלך
בחדש הששי ב
ביום אחר לחרש
היה ובר יהוה בר
חגי הנביא אל
ורבבל בן שאלתיאל
פנת יהודה ואל
יהושע בן יהויער
הכהן הגדול לאמר
כה אמר יהוה צד
עבאות לאמר הז
העם הזה לאמר
לא עת בא עת ב
בית יהוה להפנות
יהוה
דבר יהוה ביד חגי
הנביא לאמר העת
לכם אתם לשבת

אמר יהוה עבאות
שימו לבבכם על
דרכיכם עלו ההר
והנאתם עז ובעז
חבית וארצה בו
ואכבר אמר יהוה
פנה אל הרבה וז
והנה למעט והנאת
חבית ונפחתי בו
ישו מיה נאם יהוה
עבאות ישו בירי
אשר הוא חרב
ואתם רעים איש
לכיתו על כן עליכם
כל אי שמים מטל
והארץ בלאה יסלה
ואקרא חרב על
הארץ ועל ההרים

וישמע ורבבל בן
שלתיאל ויהושע
בן יהויער הכהן
הגדול וכל שארית
העם בקול יהוה
אלהיהם ועל דבר
חגי הנביא מאשר
שלחו יהוה אליהם
וייראו העם מפני
יהוה
ויאמר חגי מלאך
יהוה במל אכרת
יהוה לעם לאמר
אני אתכם נאם
יהוה ויער יהוה
את רוח ורבבל בן
שלתיאל פנת י
יהודה ואת דור
יהושע בן יהויער
הכהן הגדול ואת
רוח כל שארית
העם ויבאו ויעשו
מלאכה בבית יהוה
עבאות אלהיהם

כאם יין עבאית בן רבינו... ונבחר ביום סיוון... ונבחר ביום סיוון... ונבחר ביום סיוון...

מגילת אסתר... אסתר אסתר אסתר... אסתר אסתר אסתר... אסתר אסתר אסתר...

חוקי המלוכה . . . ויבא יחזקיהו ויאמר אל הנביאים אשר עמו . . . והוא אשר יהיה עמו . . .

כד אמר יחזקיהו
עבאות שאל נא
את הכהנים תורה
לאמרו יהוה ישא אנו
איש כשור קרש
כבנת בערו ונגע
כבנפו אל הלחם
ואל הנזיר ואל הזן
ואל שמו ואל כל
מאכל הקדש
ויעני הכהנים ויא
ויאמרו לאו אמר
הגי אם יגע טמא
נפש בכל אלה הי
היטמא ויעני הכ
כהנים ויאמרו
יטמא וישו הגי וי
ויאמר כו העם הזה
וכו הגוי הזה לפני
נאם יהוה וכו כל
מעשה ידיהם וי
ואשר יקריבו שם
טמא הוא ועתה
שימו נא לבבכם
כו היום הזה ומע
מטרים שום אבו
אל אבו סחיל ויהי
מהיותם בא אל
ערמת עשרים
והיתה עשוה כל
אל היקב לחשו

עבאות את הדגו
אשר ברתי אתכם
בצאתכם מפצרים
ורוחי עמרת סתי
בתוכם אל תראו
פה
אמר יחזקיהו עבאות
שר אחת מעט
היא ואני מדעיש
את השמים ואת
הארץ ואת הסואת
החרס והרעשת
את כל הגוים וכא
חמדת כל הגוים
ומלאתי את הבית
הזה כבוד אמר
יחזקיהו עבאות לי
הנסת ולי הוהב
נאם יהוה עבאות
גדול יהי כבוד ה
הבית הזה האחרון
כו הראשון אמר
יהוה עבאות וכמ
ובמקום הזה אהו
שלום נאם יהוה
עבאות
בעשרים וארבע
לשיעי בשנת
שתיים להודשת
היה דבר יהוה כו
הגי הנביא לאמר

ביום
עשרים וארבע
לחדש בששי כד
בשנת שנים לה
להודש המולד
בשבע
בעשרים ואחר
לחדש היה דבר
יחזקיהו הגוי הז
הנביא לאמר א
אמר נא אל זכבל
כו שלי אל פחה
יהודה ואל יושע
כו יהודיק הפחו
הגדול ואל כל
שארית העם לי
לאמר מי בכס
הנשאר אשר רא
את הבית הזה כו
בכבודו הראשון
וכי אהם דאם
אתו עתה הלו
כמהו כאן בעינ
בעיניכם ועתה
חוק זכבל נאם
יהוה וחוק יושע
כו יהודיק הפחו
הגדול וחוק כל
עם הארץ נאם
יהוה ועשו נא
אתכם נאם יהוה

ולא תלמדו ריבויי חוקים כי כן יחוק יהושע . . . ויבא יחזקיהו ויאמר אל הנביאים אשר עמו . . .

הראשונים כי יסובנין... פסל ד' שני ונאמם על פולחן... ונאמם על פולחן... ונאמם על פולחן...

חמישים פורה ויהי
והיתה עשרים והז
הכתי אתכם בש
בשרפז ובקרוז
ובכר את כל מע
מעשה ירכם ואז
אתכם אלי נאם
יהוה שימו נ
לככם מן היום
הזה ומעלה מיום
עשרים וארבע
להשיעי למז היום
אשר יסר היכל
יהוה שימו לככם
העור הורע כמנ
כפונדה ועד הגפ
והתאנה והרמז
ועז הית לא נד
נשא מן היום הזה
אכר
ויהי דבר יהוה ש
שנת אל הג נד
בעשרים וארבע
לחדש לאמר אמר
אל זכבל פחת
יהודה לאמר אנ
מדעיש את השמים
ואת הארץ והפנ
כסא ממלכות וז
והשמרת הירד
ממלכות הצוים

והפנתי מרכבך
ורכביה וירדו סו
סוסים ורכביהם
איש נחרב אחיו
ביום החוא נאם
יהוה עבאות אק
אקרו זכבל פ
שאלתיאל עבר
נאם יהוה ושמת
פחותם כי כך נד
בחרתי נאם יהוה
עבאות
בחדש השמיני
בשנת שהים
לדרוש היה דבר
יהוה אל זכריה ב
ברכה פן ערו ה
הנביא לאמר קז
קצת יהוה על א
אבותכם קצו
ואמרת אליהם נה
אמר יהוה עבאות
שוכני אלי נאם יהוה
עבאות ואשוב
אליכם אמר יהוה
עבאות אל תרדו
נאמתי לכם אשר
קראו אליהם הנ
הנביאים הר אשע

לאמר נה אמר י
יהוה עבאות ש
שוכני נא מדרכינו
הרעים ומעלליכם
הרעים ולא שמש
ולא הקשיבו אלי
נאם יהוה אבותיכם
איה הם וזכריהם
הלעולם יהוה א
דברי וחקי אשר
עליתי את עבר
הנביאים הלא
השינו אבותיכם
וישובו ויאמרו
כאשר זכרם יהוה
עבאות לעשות
לנו כדרכינו זכר
וזכריהם כו עשה
אתנו
ביום עשרים וי
וארבעה לעשות
עשר חדש ה
חדש שבט בשנת
שהים לדרוש
היה דבר יהוה אל
זכריה בן ברכיה
בן ערוה הנביא
לאמר וראיתי ה
הלילה והנה איש
רנב על סוס אדום
והוא עמד בז

פינים הראשונים... ויהי דבר יהוה... ויהי דבר יהוה... ויהי דבר יהוה...

מאמר יהוה
עבאות ש
את הסוסים
לאמר יהוה
איש נחרב
ביום החוא
נאם יהוה
אבותיכם
איה הם
הלעולם
יהוה א
דברי וחקי
אשר עליתי
את עבר
הנביאים
הלא השינו
אבותיכם
וישובו
ויאמרו
כאשר זכרם
יהוה עבאות
לעשות לנו
כדרכינו
זכר וזכריהם
כו עשה אתנו
ביום עשרים
ויארבעה
לעשות עשר
חדש ה
חדש שבט
בשנת שהים
לדרוש היה
דבר יהוה אל
זכריה בן
ברכיה בן
ערוה הנביא
לאמר וראיתי
הלילה והנה
איש רנב על
סוס אדום
והוא עמד
בז

הדרסים אשר נז
במצלה ואחר יז
סוסים ארמים
שורקים ולבנים
ואמר מה אלה י
אתי ויאמר אל
הפלגך הדבר כי
אני אראך מה א
המה אלה ויש
האיש העמד בז
הדרסים ויאמר
אלה אשר שלח
יהוה להתהלך בי
בארץ ויהענו את
מלאך יהוה העז
העמיד בין הדרסים
ויאמרו התהלכנו
בארץ וחנה כל
הארץ ישבת רע
ושקטת ויעז
מלאך יהוה ויא
ויאמר יהוה צב
צבאות עד מתי
אתח לא תודעם
את ירושלים ואת
ערי יהודה אשר
ועבדתה זה שבוע
שנה ויעז יהוה
את הפלגך הדבר
כי רבים טובים
דברים נחמים י

ויאמר אלי חמיה
הפלגך הדבר כי
קרא לאמר מה
אמר יהוה צבאות
קצאת לירושלם
ול ציון קצאה גדולה
וקצת גדול אני
קצת על הגוים ה
השאננים אשר
אני קצתי מעט
והמה עוד לרעה
לכו
מה אמר יהוה ש
שכתי לירושלם
בדחמים פיר
יבנה בה נאם יהוה
צבאות וקוה יטא
על ירושלים עוד
קרא לאמר מה א
אמר יהוה צבאות
עוד הפיצתה ערי
מטוב ונאם יהוה
עוד את ציון וכל
ובחר עוד בירושלם
ואשא
את עני וארא יה
והנה ארבע קרע
ואמר אל המלך
הדבר כי מה אלה
ויאמר אלי אלה
הקרעת אשר זר

את יהודה את י
ירושלם וירושלם
ויראנו
יהוה ארבעה חד
ח' שנים ואמר מה
אלה נאים לעשות
ויאמר לאמר א
אלה הקרעת אשר
זר את יהודה ו
איש לאנשא ר
ראשו ויבאו אלה
להחריד אתם ל
לירדת את קרעת
הגוים הנשאים
קרו אל ארץ יה
יהודה לזרותה
ואשא
עני וארא והנה י
איש וכידו חבל
מדה ואמר אנה
אתה הלך ויאמר
אלי לפחד את
ירושלם לדאות
כפיה רחבה וכמה
ארכה והנה המלא
הדבר כי יעא וכל
ומלאך אחר יע
לקראתי ויאמר
אלו רץ דם אל
הנער הלך לאמר
פוזות תשב יה

אמר	אמר	אמר	אמר	אמר	אמר	אמר	אמר	אמר	אמר
אמר	אמר	אמר	אמר	אמר	אמר	אמר	אמר	אמר	אמר

הסוף מרב אדם
היה בתי כבוד
היה אהיה לה צאם
היה חבית אש
בתי כבוד אהיה
היה
היה ונפשו מארץ
היה נאם יהוה כי
היה רחוק
היה פרשת
היה נאם יהוה
היה
היה וכלטי ישבת
היה
היה אמר יהוה
היה אחר כבוד
היה אל הגוים
היה אתכם כי
היה נגע כבד
היה כי הנני
היה את יד עליהם
היה שלל לעבדות
היה כי יהודי
היה שלחני
היה רני רד
היה בתי ציון כי
היה כי ושכנתי
היה נאם יהוה
היה רבים א
היה ביום הווא
היה לעם ושתי

במקלות	ויסעו מחריה ויגנו	בסכס	לא השו את יי	בדמות	בעת שהיה נראה	בשרים
במקלות	ויסעו מחריה ויגנו	בסכס	לא השו את יי	בדמות	בעת שהיה נראה	בשרים

ירושלם מדב אדם
 וכחמה בתוכה
 ואני אהיה לה נאם
 יהוה חוכמת אש
 סבב ולכבוד אהיה
 בתוכה
 הוי הוי וגסו מארץ
 צפח נאם יהוה כי
 בארבע רוחות
 השמים פרשתי
 אתכם נאם יהוה
 הוי
 ציון המלטי ישבת
 בת כבל
 כי כה אמר יהוה
 צבאות אחר כבוד
 שלחני אל הגוים
 השללים אתכם כי
 הנגע בכם נגע כנז
 בבנת עינו כי הנני
 מצית את ידו עליהם
 והי שלל לעבדות
 וידעתם כי יהוה
 צבאות שלחני
 רני רי
 רשמח בת ציון כי
 הנני בא ושכנתי
 בתוכך נאם יהוה
 ונלוז גוים רבים
 אל יהוה ביום ההוא
 ויהיו לי לעם ושג

ושכנת בתוכך
 וידעת כי יהוה צו
 צבאות שלחני
 אל יד ונחל יהוה
 את יהודה חלקו על
 ארמת הקדש וכל
 זכור עוד בירושלם
 חס כל בשר מפני
 יהוה כי צעור מפעול
 קרשיו
 וידאני את יהושע
 הנחז הנדול עמד
 לפני מלאך יהוה
 והשטן עמד על
 ימינו לשטנו ויא
 ויאמר יהוה אל
 השטן יצער יהוה
 בר השטן ויצער
 יהוה בר הכחז כה
 בירושלם הלוואה
 אוד מצל מאש
 ויהושע היה לבוש
 בגדים צאים ועמד
 לפני המלאך ויעו
 ויאמר אל העמרים
 לפניו לאמר הסיה
 הכגדים היצאים
 מעלי ויאמר אליו
 ראה העבדתי כד
 מעלך עונך והי
 והלבש אתך מחד

מחל צות ואמר יט
 ישימו צניה טחור
 על ראשו וישימו
 חצניה טחור על
 ראשו וילבשו
 בגדים ומלאך יהוה
 עמד ויעל מלאך
 יהוה ביהושע לא
 לאמר כה אמר יי
 יהוה צבאות אס
 ברובי הלך ואס את
 משמרת השבו
 וגם אתה תרו את
 ביתי וגם השבו את
 חצרי ונתתי לי מה
 מהלכים בין העמרים
 האלה שביע
 את יהושע הנחז
 הנדול אתה ורעיו
 הישבים לפניו כי
 אנשי מופת המיד
 כי הנני מביא את
 עבדי צמח כי הנני
 האמו אשר נתתי
 לפני יהושע על
 אבו אתה שכשר
 עינים הנני מפתח
 פתחה נאם יהוה
 צבאות ומשתי את
 עוז הארץ הדי
 ביום אחר ביום

במקלות	ויסעו מחריה ויגנו	בסכס	לא השו את יי	בדמות	בעת שהיה נראה	בשרים
במקלות	ויסעו מחריה ויגנו	בסכס	לא השו את יי	בדמות	בעת שהיה נראה	בשרים

מחל צות ואמר יט
 ישימו צניה טחור
 על ראשו וישימו
 חצניה טחור על
 ראשו וילבשו
 בגדים ומלאך יהוה
 עמד ויעל מלאך
 יהוה ביהושע לא
 לאמר כה אמר יי
 יהוה צבאות אס
 ברובי הלך ואס את
 משמרת השבו
 וגם אתה תרו את
 ביתי וגם השבו את
 חצרי ונתתי לי מה
 מהלכים בין העמרים
 האלה שביע
 את יהושע הנחז
 הנדול אתה ורעיו
 הישבים לפניו כי
 אנשי מופת המיד
 כי הנני מביא את
 עבדי צמח כי הנני
 האמו אשר נתתי
 לפני יהושע על
 אבו אתה שכשר
 עינים הנני מפתח
 פתחה נאם יהוה
 צבאות ומשתי את
 עוז הארץ הדי
 ביום אחר ביום

הוא נאם יהוה על
 עבדות תקדאני
 אוש לרעהו אל
 בחת גפו ואל תחת
 תאנה וישב המי
 המלאך הדבר כי
 ועלני מאש אש
 יעור משנתו ויני
 ויאמר אלי מה את
 אבה ראה ויאמר
 ראיתי והנה מנחה
 זבח פלה וגלה על
 ראשה ושבעה
 נרתיח עליה שבעה
 ושבעה מויצקות
 לנרות אשר על
 ראשה וישעם
 זתים עליה אחר
 מימין הגלה ואחר
 על שמאלה ויאעז
 ואמר אל המלאך
 הדבר כי לאמר מה
 אלה ארני ויעז
 המלאך הדבר כי
 ויאמר אלי הלא
 ידעת מה המה י
 אלה ואמר לי
 ארני יוש ויאמר
 אלי לאמר זה רש
 יהוה אל זכב
 לאמר לא זכב

ולא נכח כי אמר
 בדודי אמר יהוה
 עבדות מי אתה
 חד הגדל לפני זר
 זכב למישר ויה
 והוציא את האכו
 הראשה תשוואות
 זה זה לה
 רה דבר יהוה
 אלי לאמר ידני זה
 זכב יסדו הכרת
 הזה זריו תבצענה
 ידעת כי יהוה יצ
 עבדות שלחני י
 אליכם כי כל לזע
 קטנות ושמהו זה
 וראו את האכו
 הכריל ביר זכב
 שבעה אלה עיני
 יהוה המה משוטטים
 בכל הארץ ויאעז
 ואמר אליו מה שע
 חיתים האלה עלי
 ימין המעורה ועל
 שמאל הוראשו ע
 שנית ואמר אליה
 מה שתי שבלי הד
 הזתים אשר ביר
 שני ענתרות הזת
 המדקים מעליהם
 הזת ויאמר אלי

לאמר הלא ידעת
 מה המה אלה ואמר
 לא ארני ויאמר י
 אלה שני בני היעו
 העמדים על אר
 כל הארץ
 ואשוב ואשא
 עיני ואראה ויה
 מגלה עפה ויאמר
 אלי מה אתה ראה
 ואמר אע וראה מה
 מגלה עפה ארבע
 עשרים נאמה ויה
 ורחבה עשר נאמה
 ויאמר אלי ואת
 האלה היצאת על
 פני כל הארץ כי כל
 הגנב מזה כמזה נק
 וכל הנשבע מזה
 כמזה נקה היצו
 היצאתיה נאם יהוה
 עבדות ונאמר אל
 בת הגנב ואל בתי
 הנשבע בשמי לש
 לשקר ולעל פטר
 בתי וכלת את ע
 עזרת את אבני
 וינא המלאך הד
 הדבר כי ויאמר אל
 שני נא עיני ראה
 מה היצאת הזת

ועם עטרת עטרת עטרת עטרת עטרת עטרת עטרת עטרת עטרת עטרת

וזה הלכו בארץ
ותהלכנה בארץ
ויועק אתי יודם
אלי לאמר ואה
היצאום אל ארץ
עפר הנחה אברהם
רוחי בארץ עפרו
ידה
וכי יהיה אלי לאמר
לקוח מאת העולה
מהלכי מאת טה
טובה ומאת ידע
ובאת אתה בימים
הנזח ובאת ברוח
יאשיה בו עמנה
אשר בא עמנה
ולקחת כסת זהב
ועשית עטרת
ושמת בראשי
יהושע בו יהוצק
הכה הגדול ואמנה
אלי לאמר טה אי
אמר יהיה עמנה
הנה איש עמר
שמו ומהחמיו יה
יעמך ובעה את
היכל יהיה ויהיה
יבנה את היכל
יהיה ויהיה ישא
הוד וישב ומשל
על כסאו ויהיה טה

ארבע מרכבות יש
יצאות מבין שני
ההרים וההרים
הרי נחשת נמדה
בפרכה הראשונה
סוסים ארמים וז
ובמרכבה השנית
סוסים שחורים
ובמרכבה השלישית
השלישית סוסים
לבנים ובמרכבת
הרביעית סוסים
כרדום אמצים
ואעז ואמר אל
הפיל את הדבר כי
מה אלה אדעני יז
ויטו הפלאר ואמר
אלי אלה ארבע
ורחות השמים
יצאות מהתיצב
על ארץ כל הארץ
אשר בה הסוסים
השחורים יצאים
אל ארץ העפז
והלבנים יצאו אל
אחיהם והכרדים
יצאו אל ארץ הג
התבואה והאמצים
יצאו ויבקשו לל
ללכת להתהלך על
בארץ ויאמרו לט

ואמר מה היא יז
ויאמר זאת הארץ
היצאת ואמר זאג
ענים בכל הארץ
וחנה כפר עופרת
נשאת וזאת אשה
אחת יושבת בתוך
האיפה ויאמר זאג
הרשעה וישלך
אתה אל תוך האיפה
האיפה וישלך את
אבו העופרת אל
פיה
ואשית עני ואר
וחנה סגים נשים
יצאות ורוח נכנה
נכניהם ולחנה
נכנים כנפיהם
החסידה והשאנה
את האיפה בז
וארץ ובין השמים
ואמר אל הפלאר
הדבר כי אנה הפה
מולכות את האיפה
האיפה ויאמר
לבעות לה כית כל
בארץ שנער והומן
והניחה שם על
מבנותיה
ואשיב ואשא
עני ואראה וחנה

Marginal notes in smaller script on the left side of the page.

וזה הלכו בארץ ותהלכנה בארץ ויועק אתי יודם אלי לאמר ואה היצאום אל ארץ עפר הנחה אברהם רוחי בארץ עפרו ידה וכי יהיה אלי לאמר לקוח מאת העולה מהלכי מאת טה טובה ומאת ידע ובהאת אתה בימים הנזח ובאת ברוח יאשיה בו עמנה אשר בא עמנה ולקחת כסת זהב ועשית עטרת ושמת בראשי יהושע בו יהוצק הכה הגדול ואמנה אלי לאמר טה אי אמר יהיה עמנה הנה איש עמר שמו ומהחמיו יה יעמך ובעה את היכל יהיה ויהיה יבנה את היכל יהיה ויהיה ישא הוד וישב ומשל על כסאו ויהיה טה

Partial view of the following page (522) showing text from the right side of the image.

טרת ידנה שלם זית טרה ויסעג ליחטור יסעק אכר בכיה על יסעק לא גסיד לאחיר יסעק דעבורה יחשנה
טרת לכו ונשובד טרה ככה דל יסעק טמכים יסעק יסעק אמרו כפיש יסעק ואיכוסית יחשנה

גדולה קנאתי לה
כה אמר יהוה ש
שכתי אל ציון וט
ושכנתי בתוך י
ירושלם ונקראה
יהשלם עיר הא
האמת והר יהוה
עבאות הר הקדש
אמר יהוה עבאות
עו יטבו זקנים
הקנות טרחות
ירושלם ואיש
משענתו ביה ט
מדב ימים ורחבות
העיר יפלאו ידע
וילדות משחקים
ברחבתיה
כה אמר יהוה
עבאות כי יפלא
בעיני שארית
העם הזה כימים
החם גם בעיני יפלא
נאם יהוה עבאות
אמר יהוה עבאות
הנני מושיע את
עמי מארץ מזרח
ומארץ מכו
השמש והנאתי
אתם ושכנתי בתוך

ירושלם והיה לי לעם
ואני אהיה להם
לאלהים נאמרו
ובצר קה
כה אמר יהוה
עבאות החוקנה
ידיכם השבעים ט
בימים האמת את
הדברים האלה ט
הנביאים אשר ב
ביום יסד בית יהוה
עבאות ההיכל ל
לחפנות כי לפני
הימים החם שכר
האדם לא נהיה
ושכר הפרמה אי
איננה וליד צא ולפא
אז שלום מן העו
ואשלח את כל
הארם איש ברעהו
ועתה לא כימים
הראשנים אני ל
לשארית העם היה
נאם יהוה עבאות
כי זרע השלום
האם תהו טריר
והארץ תהו אר
יכלה והשמים י
יתנו טלם והנחלה
את שארית העם
הזה את כל אר

והיה כאשר הייתם
קללה כגוים בירת
יהודה ובית ישראל
כו אושיע אתכם
והייתם פרצה אל
היראוי החוקנה יה
ידיכם
כה אמר יהוה ע
עבאות כאשר זמ
זממתי להדע לכם
בהקצית אמתכם
אתי אמר יהוה ע
עבאות ולא נחמתי
כו שנהי זממתי
בימים האלה להי
להיטיב את ירושלם
ונאת בית יהודה אל
היראוי אלה הדברים
אשר תעשו דברו
אמת איש אל
רעהו אמת ומישו
ומשפט שלום
שפטו בשעריכם
ואיש את רעהו
רעהו אל החשב
בלבכם ושבעת
שקר אל האחב
את כל אלה אשר
שנאתי נאם יהוה
והיה
דבר יהוה עבאות

טרת ידנה שלם זית טרה ויסעג ליחטור יסעק אכר בכיה על יסעק לא גסיד לאחיר יסעק דעבורה יחשנה
טרת לכו ונשובד טרה ככה דל יסעק טמכים יסעק יסעק אמרו כפיש יסעק ואיכוסית יחשנה

ירושלם והיה לי לעם
ואני אהיה להם
לאלהים נאמרו
ובצר קה
כה אמר יהוה
עבאות החוקנה
ידיכם השבעים
בימים האמת את
הדברים האלה
הנביאים אשר ב
ביום יסד בית יהוה
עבאות ההיכל ל
לחפנות כי לפני
הימים החם שכר
האדם לא נהיה
ושכר הפרמה אי
איננה וליד צא ולפא
אז שלום מן העו
ואשלח את כל
הארם איש ברעהו
ועתה לא כימים
הראשנים אני ל
לשארית העם היה
נאם יהוה עבאות
כי זרע השלום
האם תהו טריר
והארץ תהו אר
יכלה והשמים י
יתנו טלם והנחלה
את שארית העם
הזה את כל אר

אין יי וקמו חסידו יסועתו... יי כי כהו על כסיהו אין... שאל סוכה... יגה לך לקראת בוך... יכיש לבני כעסה... אכל אכלה אין רע... שמים וטלוי אין... ואשים ימי כפר ובעל ידו כפיתו... וקטפת יי פושד... סאפסו אין... אבות... נטה שטים וסדר אין ווער רח אפס...

מיום וארעה את
צאו הדרגה לכו ע
עניי הנאו ואקח
לי שני מקלות ל
לאחר קראתי נעם
ולאחר קראתי חבלים
וארעה את הנאו
ואסחו את שלשת
הרעים ברה אחר
ותקצר נפשי בהם
וגם נפשם בחלה כ
ואמר לא ארעה
אתכם המתה תמות
והנבחרת תפחור
והנשא אדות האכלנה
אשה את בשר ר
רעותה ואקח את
מקלי את נעם וא
ואגדע אתו להפד
את פריתי אשר
פרתי את כל הגוים
ותפר כיום ההוא
וירעו כ עני הנאו
השומרים אתו כ
דבר יהוה הוא וי
ואמר אליהם אם
טוב בעיניכם ה
שכרי ואם לא חלו
וישקלו את שכרי
שלשים כסת ויה
ויאמר יהוה אל

השליכהו אל חויר
אדר היקר אשר י
יקדתי מעליהם ו
ואקחה שלשים
הכסת ואשליך אתו
בית יהוה אל חויר
ואגדע את מקלי
השני את החבלים
להפר את האחות כ
יהודה וכזו ישראל
ויאמר
יהוה אלי עוד קח ל
כלי רעה אולי כ
הנה אנכי מקים רעה
בארץ הנבחרת לא
יפקד והנער ל
בקש והנשפרת לא
דפא והנעבה לא
וכלל וכשר הכריא
אמר ופרסיהו יפק
הוי רעי
האליל עובי הנאו
הרב על זרעו ועל
עין ימינו זרעו יס
תיכש ועין ימינו
כהה תכהה
משא דבר
יהוה על ישראל
נאם יהוה נטה ש
שמים ויסר ארץ
ויוצר רוח ארם כדפ

הנה אנכי שם את
ירושלם סה רעל
לכל העמים סביב
וגם על יהודה יהוה
כמי צור על ירושלם
והיה כיום ההוא
אשים את ירושלם
אכו מעמסה ר
העמים כל עמסה
שודט ישראל ונ
ונאספו עליה ל
הארץ וביים ההוא
נאם יהוה אפה כ
סוס בתבחה ותכ
בשגעון ועל כרת
יהודה אפקח את
עניי וכל סוס העמ
אכה בעורחו ואמ
אלמי יהודה בלב
אמיצה לי ישיב
ירושלם כיהוה ע
עבאות אלהים
ביום ההוא אשים
את אלפי יהודה
ככבוד אש בעינים
וכלפיר אש בעמ
ואכלו על ימין וע
שפאל את כל הש
העמים סביב רש
וישבה ירושלם
עוד תחיה כירושל

השת יי אה וינעו... כי קל נובשמו כיעוד... חנו סוכה אהם כארץ כסון... יי כני וכשעו נעסו... ישיא רי יי על ישראל... כלא ככש
ירשו אין... וכל הו יסחיה ככה פתחן... כלא שלום כשוכך אלהים כן תהליך... דוד חרם שטני... דוד כו... אלמי כ אה ויעבד
ואמר אלמי יהודה בלב אמיצה לי ישיב ירושלם כיהוה אלהים... ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככבוד אש בעינים תלמי אש

הנה אנכי שם את
ירושלם סה רעל
לכל העמים סביב
וגם על יהודה יהוה
כמי צור על ירושלם
והיה כיום ההוא
אשים את ירושלם
אכו מעמסה ר
העמים כל עמסה
שודט ישראל ונ
ונאספו עליה ל
הארץ וביים ההוא
נאם יהוה אפה כ
סוס בתבחה ותכ
בשגעון ועל כרת
יהודה אפקח את
עניי וכל סוס העמ
אכה בעורחו ואמ
אלמי יהודה בלב
אמיצה לי ישיב
ירושלם כיהוה ע
עבאות אלהים
ביום ההוא אשים
את אלפי יהודה
ככבוד אש בעינים
וכלפיר אש בעמ
ואכלו על ימין וע
שפאל את כל הש
העמים סביב רש
וישבה ירושלם
עוד תחיה כירושל

למטה ז' ספרים וסיפורים ... וישיבה אברהם לראש ... אשר נראה לרוב אברהם ...

והושע יהודה את אלה
אחלי יהודה בראשונה
למש לא תגדל
תפארת בית דוד
ותפארת יושבי
ירושלם על יהודה
ביום ההוא יגו יהודה
בער יושב ירושלם
ויהי הנכשל בהם
ביום ההוא כדוד
ובית דוד כאלהים
כמלאך יהודה לפניהם
והיה ביום ההוא
אבקש להשמיד
את כל הגוים הנאס
על ירושלם וישפ
ושפנתי על בית
דוד ועל יושבי
ירושלם רוח רון
ותחננים וחביטון
אלי את אשר רקו
וספרו עליו במספר
על היחיד והמד
עליו כהמד על הד
הכבוד ביום ההוא
יגדל המספר כדוד
כירושלם כמספר
הדרומון בבקעת
מגדון וספרה האז
הארץ משפחות
משפחות לכר מד

משפחת בית דוד
לכר ונשיהם לכר
משפחת בית נתן
לכר ונשיהם לכר
משפחת בית הלוי
לכר ונשיהם לכר
משפחת בית השמן
השמיעי לכר ונשיהם
לכר כל המשפחות
הנשארות משפחות
משפחות לכר ונשי
ונשיהם לכר ביום
ההוא יהיה מקור
נפתח לבית דוד וז
הישיב ירושלם
לחטאת ולגדה והוא
ביום ההוא נאסיד
יהיה נבאות אכרית
את שמות העצבים
מז הארץ ולא יזכרו
עוד וגם את הנבאים
ואת רוח הטמאה
אעביר מז הארץ
והיה כי ינבא איש
עוד ואמר אלי
אבני ואמר ולדוד לא
רחיה כי שקר דבר
כשם יהיה ורקדו
אכיהו ואמר לדוד
בהנבאו והיה ביום
ההוא יכשו הנבאים

איש מחוינו בהנבאו
ולא ילכשו עוד אז
אחדת שער למיש
כחש ואמר לא אז
נביא אנכי איש
עבר ארמיה אנכי
כי ארם הקנני מנע
מנעודי ואמר אליו
מה המפות האלה
בז דוד ואמר אשר
הביתי בית מאהבי
ארכ
עודי על רעי ועל
גבר עמיתי נאם יהוה
נבאות הד את הד
הרעה ותפוצץ היס
הנאו והשכתי ידי
על הצערים והיה
בכל הארץ נאם
יהוה כי שנים פרו
יפרתו יגעו והש
וחשלישית יותר
בה והכאתי ארתי
השלישית באש
ויערפתים כיערת אז
את הכסת ובחנתים
ככחו את הוה הוא
קרא בשמי ואני
אענה אתו אמרת
עמי הוא והוא יא
אמר יהוה אלהי

ויהי למטה ז' ספרים וסיפורים ... וישיבה אברהם לראש ... אשר נראה לרוב אברהם ...

תנה את ש
ירושלם כדוד
לכר העצבים
וגם על יהודה
בבית דוד
והיה ביום ההוא
אשים את
אבו משפחה
העמים כדוד
שחט שנים
ונאספ עידי
הארץ כדוד
נאם יהוה
סיל הנבואה
בשגעות
יהודה אמר
עניו כל
אנה כדוד
אלה יהיה
אמר עידי
השנים כדוד
נבאות
ביום ההוא
את אלה
ככחו את
נבא את
ואמר עידי
שפא את
העמים כדוד
שפא את
שדחה יהוה

ויספדו ביהודה וישפדו הנביא באי יוספדו... לא כעלה כשעלו על סוכה... וכו' ויהי קולו להגיד בערמה סוכה...

ולא עליהם יהיה הגז
הצטט וואם משפוח
מצרים לא תעלה
לא באה ולא עליהם
תהיה המגפה אשר
יעה יהוה את כל הגז
הגוי אשר לא יש
יעד להג את חג ה
הספות ואת תהיה
הטאת מצרים ו
וחטאת כל הגוים
אשר לא יעלו להג
את חג הספות ובוים
ההוא יהיה על מינה
מצלות הפוס קוש
ליהוה והיה הסודת
בבית יהוה כמזרקס
לפני המזבח והיה
כל סיר כדושלם
וביהודה קדש לה
ליהוה עבאות וכו'
כל הזבחים ולקרו
מדם ובשלו כהם
ולא יהיה כנעני עוד
בבית יהוה עבאות
ביום ההוא

יהוה ואמרתם במה
אכהנו הלא ארו
עשו ליעקב נאם
יהוה ואכה את יעקב
ואת עשו שנא י
ואשים את חריו ס'
טכמה ואת נחלתו
להצות מדבר ע' ת'
תאבד ארום רש'
רשעו ונשח ונכח
חונות פה אמר יהוה
עבאות הפיה יכעוד
ואני אחרום וקראו
להם צבול רשעוד
והעם אשר זעם יהוה
ער עולם ועיניכם
הראינה ואתם הא'
תאמרו יגדל יהוה
מעל לגבול ישראל
פו יכבר אב ועכו'
ארני ואם אב אני
איה כבדו ואם א'
ארנים אב אר'
מוראי אמר יהוה
עבאות לכם הכתנע
בזי שמי ואמרתם
במה ביעי את שפד'
מצויים על מופד'
להם מגואל ואמרתם
במה גאלער נאמ'
נאמרתם שלחו יהוה

נמה הוא וכו' תגישו
עוד לוכה איז דע וכו'
תגישו פסח וחלה
איז רע הקדו וכו' נא
לפחד הידעו א'
היטא מעוד אמר
יהוה עבאות ועתה
חלונא פני אל ויהוה
מידם יהיה ואת
היטא מעם פנים
אמר יהוה עבאות
מי גם ככם ויסג'
רלתים ולא תארו
מוכחי חנם איז ל'
חפיז ככם אמר יהוה
עבאות ומנחה לא
ארצה מידכם כל א'
מפזלה שמיש וע'
כבאו גדול שמי א'
בצוים וכל מקום
מקטר כגוש לשמי
ומנחה טהורה כ'
גדול שמי כצוים
אמר יהוה עבאות
ואתם מידלים אלה
נאמרתם שלחו י'
ארני מגאל הוה
תיעז עבד אפלו ר'
נאמרתם הגז מת'
מתלאה והפחתם
ארני אמר יהוה ע'

ולתים ולא תארו ככם וכו' וישפדו הנביא באי יוספדו... וכו' ויהי קולו להגיד בערמה סוכה... וכו' ויהי קולו להגיד בערמה סוכה...

מגילת אסתר... כהן גדול... וכו' ויהי קולו להגיד בערמה סוכה...

צבאות והכאתם :
גדול את הפסח ואת
החולה והכאתם
את המנחה הארצה
אותה כירכס אמו
יהודה
וארור גבול יוש :
בעדרו זכר וער
וזכה משחת לאני
כי מלך גדול אני :
אמר יהודה צבאות
ושמי נרא בגלים
ועתה אליכם המלך
המרטת הוא
המהנים אם לא
תשמעו ואם לא
תשימו על לב :
לתת כבוד לשמי
אמר יהודה צבאות
ושלחתי כנסי את
המארה וארוותי
את ברכותיכם וגם
ארוותיה כי אינכם
שמים על לב העו
גער לכם את הד
הזרע וזריתי פרש
על פניכם פרש :
חגיכם ונשא אז
אתכם אלה וידה
וירעתם כי שלחתי
אליכם את המצוה

הזאת להיות בריתי
את לוי אמר יהודה
צבאות: בריתי יהיה
אתו החיים והשלום
ואתנכם לו מזבח
ויידאני ומפני שמי
נחת הוא: תורת אז
אמת היתה בפיהו
ועולה לא נמנית
כשפתיו בשלום :
וכמי שוד הלך אתי
ורבים השיב מעוזו
כי שפתי כהן ישמה
דעה ותורה יבקשו
מפיהו כי מלאך
יהודה צבאות הוא:
ואתם סרתם מז :
הדרד הכשלתם וכן
בתורה שחתם ברית
הלוי אמר יהודה גד
צבאות: וגם אני נה
נתתי אתכם נגלים
ושמלים לכל דעם
כפי אשר אינכם :
שמרים את דרכי
ונשאים פנים בתורה
הלוא
אב אחד לכלנו הלוא
אל אחד בראני מיד
מדוע נבחר איש :
באחי לחלל ברית

אכתניו כגדה יהודה
ותועבה נעשתה
בישראל וכירושלם
כי חלל יהודה קדש
יהודה אשר אהב וכן
ובעל בת אל נמר
יכרת יהודה לאיש :
אשר יעשה ערוה
וענה מאחלי יעקב :
ובגיש מנחה ליהודה
צבאות:
הזאת שנית תעשו:
בסות רמעה אתכם
כזבח יהודה בני ואנח
מאז עוד פנות אל
המנחה ולקחת רעוז
מירכס ואמרתם על
מיד על כי יהיה העיר
בניד וכיו אשת נעוה
אשר אתה ברתך
בה והיא תכחד ואז
ואשת ברית וולא
אחר עשה ושאר
רוח לו ומה האחר
מבקש זרע אלהים
ונשמדתם ברוחכם
ובאשת נעוה אל
יבגר כי שגא שלח
אמר יהודה אלהי ישי
ישראל וכסה חמס
על לבושו אמר יהודה

לשפט של רגשו ויסובבו - והיו לכם הערים - כי יפלא מיני רבך למשפט - וישב בעיה הקרא - והיא ישבת החד תומר הפורק - והשבים אכשלים - ייעש אכשלים ברבר הוד - ויכרו למשפט אלהי - ירגו - החישו אלה אים - כל כלי יועד עליך - נגמים נרבים

יבאות ונשמרתם
 ברחכם ולא תבגרו
 הוצעתם
 יהוד ברב ריכם וה
 ואמרתם בפה הוד
 הוצענו באמרכם
 כל עשה רע טוב
 בעיני יהוה ובהם
 הוא הפיז או איה
 אלהי המשפט
 הנני שלח מדאני
 ופנה ררר לפני ופד
 ומתאום יבוא אל
 הובלו הארה אשר
 אתם מבקשים ומד
 ומלאך הכרית אשר
 אתם חפצים הצד
 בא אשר יהוה עבאות
 ופי מכלכל את זם
 פוא ופי העמד
 בהר אתו כי הוא נד
 כאש מצרת וכסדת
 מכבסים וישב מיד
 מצרת ומטהר כד
 פסה וטור את בני
 לוי חקק אתם פדת
 וכבסה והיו ליהוד
 מנישי מצחה כנע
 בערקה וערבה
 ליהוד מצחת יהוד
 וירושלם בני עז

עולם וכשנים קרמי
 קרמוניות וקרבת
 אליכם למשפט
 והייתי ער ממיה
 במשפטים ובמנאמם
 ובנשבעים לשקר
 ובעשקי שכר טז
 שכר אלמנה ויתום
 ומטיני ולא דאני
 אמר יהוה עבאות
 כי אני יהוה לא שד
 טעיה ואתם פני יע
 יענ לא נליתם לז
 למימי אבותיכם סז
 סרתם בחקי ולא
 שמרתם שוכני אל
 ואשובה אליכם אז
 אמר יהוה עבאות
 ואמרתם בפיה נשנ
 חקבע אדם אלהים
 כי אתם קבעים אתי
 ואמרתם בפיה קבע
 חקבעת המעשר
 והתרומה במארה
 אתם נארים ואתי
 אתם קבעים הנני
 כלו והכיא את כל
 המעשר או בור
 הארץ והיו סרת
 בניתי וכחנני נל
 פאת אמר יהוד

עבאות אל לא
 אפתח לכם את א
 ארבות השמים
 וחריקתי לכם ברכה
 ער בל ידי ותערת
 לכם באכל ולא יסז
 יטהר לכם את פ
 הארצה ולא תשכל
 לכם חגמו בשור
 אמר יהוה עבאות
 ואשרו אהכם על
 הגים כי תהיו אתם
 ארז חפז אמר
 יהוה עבאות
 חוקי עלי
 דבריכם אמר יהוה
 ואמרתם מה נברע
 עליו אמרתם שוא
 עבר אלהים ומה נצע
 כי שבענו משמותו
 וכי חלנו קדרנות
 מפני יהוה עבאות
 ועתה אנחנו מאש
 מאשרים ודים גם
 נבנו עשי רשעה
 גם פדנו אלהים ויד
 וימלטנו
 או נרבו דאי יהוה
 איש אל רעהו ויק
 ויקשב יהוה וישביע
 איבתו ספר זכרו

כלו אבה אל תורא כי אתה אנטאם ון ורבתו אליכם ויון לשלם יטכ יחום למשפט אלהינו ינעמו כי יסובבו וזעמו לית מנה יחוד אלו שלם ונטים חרבותות יספת וערה שנקד - והריקתי כי יסובבו - אחריכם חרבי - הוצאו את כל המעשר אל בית המוצב ויהי טהר כפתי וכחננו נל פאת אמר יהוה עבאות אל לא אפתח לכם את ארבת השמים והריקתי

אבותי
 וישבת
 ברחכם
 הוצעתם
 יהוד
 ואמרתם
 הוצענו
 כל עשה
 בעיני
 הוא הפיז
 אלהי המשפט
 הנני שלח
 ופנה ררר
 ומתאום
 הובלו הארה
 אתם מבקשים
 ומלאך הכרית
 אתם חפצים
 בא אשר יהוה
 ופי מכלכל
 פוא ופי העמד
 בהר אתו
 כאש מצרת
 מכבסים
 מצרת ומטהר
 פסה וטור
 לוי חקק אתם
 וכבסה והיו
 מנישי מצחה
 בערקה וערבה
 ליהוד מצחת
 וירושלם בני עז

על כל ישראל ב' דימונים י' שמותיה חרבה בחביון שלף על ימורה ויטלוהו דוד על כל ישראל ויהי כהמולך שלמה ושלמה
שנים עשר געבים והיומים אשר שלף ויטליכו כל ישראל ויטלוהו בעשה וזכרו תורה מישה עברי יל אלה אנשי פי עברי

יראי שמי שמיש
צדקה ומרפא
בכנפיה וינאח
וינאחם ופשחם
בעגלי מרבה
ועפתם
רשעים כיו
יהי אפר
תחת
פעור
רעם
כוס
אז
אשר אני עשר
אמר
עבדות

אלהים לאשר לית
עברו
כי הנה היום בא
בער כתנור ויהו
כל זדים וכל
עשי רשעה
קש ורשע
אתם היום
הבא אז
אמר
יהוה
עבא
ות
עבדות אשר לית
יעוב להם שורש
וענת וזרחת לכם

לפניו ליראי יהוה
הלחשבו שמוהו
והידלי אמר יהוה
עבדות ליום
אשר אני עש
עשה סגלה
ותמלתי
עליהם
פאשר
יהי
איש
על
בני
העבר אתו ושבתם
יראתם כיו צדיק
לדשע כיו עבר

זכרו תורת משה עברי אשר צוית אתו
בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים
הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני
בוא יום יהוה הגדול והנורא והחשיב לב
אבות על בנים ולב בנים על אבתם פו אז
אבוא והכיתי את הארץ חרם

הנה אנכי שלח לכם את אליה
פסוקי
דספרא
אלה וחמשיים

הנה אנכי שלח לכם את אליה וזכרו תורת משה עברי אשר צוית אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים והנה אנכי שלח לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא והחשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבתם פו אז אבוא והכיתי את הארץ חרם

[Faint, mostly illegible Hebrew text in a columnar arrangement, possibly representing a list or a specific liturgical passage.]

[Faint Hebrew text visible on the adjacent page to the right, including words like 'של צויה' and 'ומשפס'.]